

RUH ve MADDE

Ekim 2013 Yıl:54 Sayı:645 (KDV Dahil) 5 TL

Rüyaların İzleri

Esra Karamehmet

Dr. Günnur Başar ile Holotropik

Nefes Üzerine

Jale Önder

Astroloji

Hazal Açıkkel

Sıkıntılar ve Değişim

Robin Norwood

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

45

SEVGİLİ OKUYUCULAR

Bilyay 2013 2014 Akademi

Kendinizi bilmek ?..

Bilyay Akademi sizi yeni dünyanıza hazırlar.

Bilyay Akademi algınızın sistematik yanılgıdan çıkacağı ve kendini bilmek konusunda yaşayan uygulamalara geçeceğiniz spiritüel alandır. İçinde konuşacağımız konular başlık olarak aşağıda yazdığımız gibi olabilir. Ama biz kendini bilmek ve "İlâhî Nizam Kâinat" kitabında gösterilen hedeflere doğru birlikte yürümek istiyoruz.

07 Aralık 2013'de başlayıp 31 Mayıs 2014'te bitiriyoruz.
Cumartesi 16:00 - 18:30 arası toplanıyoruz.
İrtibat için Can Ertür'le bağlantıya geçiniz.

Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye...
Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...

1950'de MTİAD ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonmik fenomenlere, boyutlardan arınmaya, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

Metapsisik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

BİLYAY Akademi'nin
yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.
www.bilyay.org.tr / www.bilyayakademi.net
0212 243 18 14

İnsanlığı Birleştiren
Bilgiyi Yayma Vakfı

YOL, uzun çetrefilli çabalardan sonra üzerinde tutunulacak bir değişim alanı sağlayacaktır.

Bu *alan*'da üzerimize ne gelirse gelsin vazgeçilmeyecek, bıkmayacak bağlılıkla teslim olunacak ışıktan başka bir gerçeklik, yolu ifade edemez.

İster sevgi ile ister vicdan ile ya da otomatik itilimlerle kendi çeperlerinizi sağlarsınız.

Öncelikle vazife kavramında hissedişler kendi realitenizden çıkış için zorlayacaktır.

Tekamülün gayesi budur, taşıdığı her madde bileşiminde varlığı yükseltecek yöntemler nedenler arar durur.

Hepsinde ortak amaç varlığı zenginleştirip elde ettiği öz bilgiyi korumak ve özgürleştirmektir.

İşte bize bu gelişim mekanizması *vicdan* olarak gelir.

Düalite koşullarında nedensizlik arar. Bazen sevgi, bazen nötr olarak bazen ise nefsanî koşulların dengesini zorlar. Anlık dediğimiz gözlem araçlarından bunları sorgular ve seçim olasılıklarına dönüştürür. Halbuki önceliklerimiz vazifeyi hatırlamak ve bilerek yapmaktır. Böyle yapmak bizi vazife sezgisinde hep bir üst noktaya taşır.

İnsanlık ailesi, yaşadığımız anda bir üst realiteye çıkabilmek için en düz koşullardan çevreye, savaştan barışa, kavgadan ateşten zulme en son noktada varlık için gelişimi seçiyor.

Uzlaşma birlikte tüm insanların barış ve mutluluğu için daha çok çaba harcıyor. Yeni imkanlar oluşturuyor. Yeni zamanlar inşa ediyor. Düalite derin karanlıklardan bir üste çıkabilmek için kırılıyor. Yol özgürlük için zorluyor.

Yol, bilginin huzurunda seçebilmek için insanlığı hazırlıyor ve sevk ediyor. Önümüzdeki her idrak zamanı, kendi varlığımızla buluşup etkileri görmek için hızlandırılmış olaylar dizisi sunuyor.

Geçmiş hayatlar, döngüler, hatalar pişmanlıklar ve daha niceleri... Hayatlar boyu kazanılmış deneyimler önümüze saf altına, ışığa döndürülmek üzere sıraya girmiş bekliyor.

Safça atılan adımlar gerçek dünyaya doğru yol alıyor.

Bilgi ve sevgi uygulamaları yepyeni bir çağın damarlarına doğru bakmamızı ve umutlardaki berraklığı artırmamızı sağlıyor.

Yol kendine yaklaşıma karşı şefkatli elleri ile karşılamaya hazır. Sadece eski bakışlarımızı değiştirip, algıda yolun ayırıştırıcı tesirlerine güvenmemiz yetiyor.

Bambaşka bir uyanış diliminde dünya Yeni Çağ'a heyecanla bilmek için ayağa kalkmış ilerlemekte ve seslenmekte:

Varlıksal özgürlük ve gerçek vazife!

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Can ERTÜR

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Çiftelhavuzlar Caddesi
Ayvaldere Yolu No: 3/3-1
Maltepe - Zeytinburnu/İSTANBUL 34160
Tel: (212) 567 64 26 - 567 54 70
www.boraks.com.tr info@boraks.com.tr

ISSN 1302-0676

EKİM 2013 Sayı: 645 Cilt: 54

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkma No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhve madde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
İBAN: TR39 0006 2000 0680 0006 2975 01
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAYVAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.ruhve madde.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhve madde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Dünya Zamanı ve Yüksek Zaman** Bedri Ruhselman
- 10 **Sarkaç Egzersizi** Maurice Nicoll
- 14 **Rüyaların İzleri** Esra Karamehmet
- 17 **Bedenin Ebeveyni Zihin** William Bloom
- 20 **Dr. Günnur Başar ile**
- Holotropik Nefes Üzerine** Jale Önder
- 26 **Okumalarda Öneriler** Thomas Sugrue
- 29 **Birleştiren Bilgi – Yol İstraptan mı Geçer?** A. Cemal Gürsoy
- 32 **Ruhun Derin Kuyusuna İnmek** Sandra Ingerman
- 34 **Astroloji; Güneş Sisteminin**
- İnsan Mekanizmasına Yansıması** Hazal Açıklak
- 40 **Sıkıntılar ve Değişim** Robin Norwood
- 42 **Pisagor ve Gnostisizme Göre**
- İsim Analizine Giriş** Rafet Gökhan Ayyüce
- 48 **Gerçeğin Titreşimleri –**
- Gökkuşağının Üzerinde Bir Yerde** David Icke
2. Bölüm
- 53 **Sevgi Üzerine** Hande Ersoy Odabaşoğlu
- 56 **Hayat Amacımızı Keşfetmek** Tülin Etyemez Schimberg
2. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Dünya Zamanı ve
Yüksek Zaman

*Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

DÜNYA ZAMANININ kısırlığının sebebine gelince: Zamanın anlayışla ilgili olduğunu söylemiştik. Anlayışların kapsamı ne kadar artarsa tabi olacakları zaman sistemi de o kadar kapsamlı olur. Oysa anlayışların kapsamının artması; fazla

değerler alması, değerlerinin artması demektir. Hemen hemen değerleri aynı kadrolar içinde bulunan insanlık âlemi anlayışının tabi olduğu zaman, basit bir sistemdir. Bu sistemin basitliği de onun bir odağının, belirli başlangıcının bulunması, geçmiş, şimdi

ve gelecek durumlarının var olması zorunluluğundan ileri gelmektedir. Bu durum, dünya maddelerinin ve ona bağlı anlayışın basitliğinin zorunluluğudur.

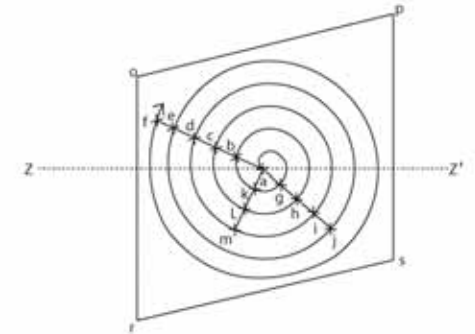
Dünya zamanı anlayışında bir sınırlılık vardır. Dünya zamanında, belli noktaların dönemler hâlinde, birbirini belli aralıklarla takip etmesi zorunluluğu vardır. Aynı şekilde her realitenin bir başlangıç ve son buluş noktası vardır. Oysa yüksek zaman anlayışı bu bakımdan büyük farklar gösterir. Ve bu farklar şüphesiz bu zamana ait anlayış değerlerinin, basit zamaninkine göre çok zengin ve kapsamlı olmasının sonucu ve gereğidir. Bu anlayış o kadar çeşitli ince madde bileşimlerine sahiptir ki bunlardan yayılan titreşimler, basit anlayışlarla kıyaslanamayacak kadar büyük bir hız ve kapsamla nitelenmiş zaman ölçüsüne kavuşmuş olurlar. Bu anlayışlara göre zaman akışında geçmiş, şimdi, gelecek durumları basit anlayışlarda olduğu gibi tek doğrultuda birbiri arkasından giden bir sıra takip etmek zorunluluğunda değildir. Yüksek

anlayışta bütün bu geçmiş, şimdi ve gelecek durumları, bir toplam olarak tek bir oluşa bağlanır. Fakat bu tek oluş sonsuz yönlü biçimler gösterir. Yani bir an demek olan o tek oluş içinde, her doğrultuya yönelen sonsuz zaman kavramı toplanmıştır.

*
* *

Bunu daha nesnel olarak açıklamak gerekiyor. Bazı sorunların iyi anlaşılabilmesi için zaman realitesini mümkün olduğu kadar kuvvetle sezmeye çalışmak gerekir. Bu işi kolaylaştırmak için zaman konusunu şema ve grafiklerle açıklayacağız.

Üç boyut anlamına tabi olan basit zamana yüzeysel zaman diyoruz. Çünkü bu zamanın akışı, aşağıdaki şemada gösterildiği gibi bir yüzey üzerine çizilmiş sarmal daireler hâlinde tek bir yöne doğru ilerler. (Şekil-A)

(Şekil-A)

Şunu söyleyelim ki bu şekil, zaman kavramını açıklamak için çizilmiş bir grafikten ibarettir ve basit zamanın nesnel olarak anlaşılabilmesini sağlamak için yapılmıştır.

Şemada görüleceği gibi yüzeysel zaman dümdüz bir hat üzerinde yürümez. Uzun bir hattın bir noktası etrafında, o hatta dik olan bir yüzey

üzerinde devirler yaparak sarmal şeklinde döner. Bu şekilde bir (Z-Z') düz hattının, (a) noktasından dik olarak delip geçtiği bir (o-p-s-r) yüzeyi var. Bu yüzey (Z-Z') hattına tamamen diktir. İşte bu yüzey üzerinde, (a) noktasından itibaren çizilmiş bir sarmal var. Bu sarmal çizilirken (Z-Z') hattına dik yönde yürüdüğünden sarmalın uzunluğu ne kadar olursa olsun, (Z-Z') hattı üzerinde hiçbir mesafe katetmez, sadece hattın (a) noktası etrafında devirler yapar durur. İşte yüzeysel zaman anlayışının yürüyüşü budur. (Z-Z') hattı ise evreni kapsayan aslı zamandır. Bu aslı zamanın, biraz sonra söz edeceğimiz üst âleme özgü küresel zaman olmadığını da belirtelim. Bu, âlemlerdeki bütün zaman realitelerini kapsamına alan ve evrenimizi baştan başa kateden evren üstü zaman

ilkesinin evrendeki görünümüdür. Bundan şimdilik söz etmiyoruz.

Bu sarmalın ilerleyişi üzerinde, (a) noktasını bir insanın doğduğu an, (f) noktasını da öldüğü an olarak saptayalım. Onun doğumundan ölümüne kadarki gelişiminde devam eden bir durumunu, örneğin bir melekesini¹ ele alalım. Şekilde görüldüğü gibi bu meleke (a) noktasından itibaren (f) noktaya giderken, önüne gelen sarmal daireleri birer birer (b, c, d, e, f) noktalarından katederek geçmiştir. Şekilde çok açık görülüyor ki bu noktaların her biri sarmalın akışı üzerinde birer dönem oluşturuyor. Örneğin, (a) ile (b) arasında bir daire tamamlanmış oluyor. Fakat derhal onun ardından

¹ Meleke: İnsanda bulunan, bir şey yapabilme yeteneği, yeti. MTIAD

daha geniş ikinci bir (b-c) dairesi ve onu da üçüncü bir (c-d) dairesi takip eder. Böylece son olarak (e-f) dairesine kadar daireler birbirinden daha büyük olarak birbirini kovalar. İşte bunların her biri birer dönemi, yani hayat boyu içindeki birer devreyi oluşturur. Ve bu dönemler bir sıra takip ederek birbirinin arkasından gelir. Burada geçmiş dönem, içinde bulunulan dönem ve gelecek dönem kavramı esas olarak bulunur ki bu da yüzeysel zaman anlayışının bir zorunluluğudur.

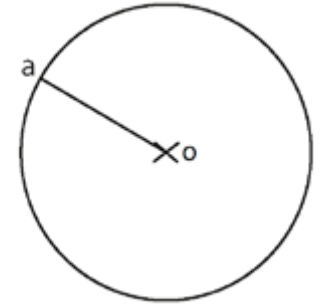
Hayatta bazı melekeler, bu (a-f) hattı gibi bütün hayat boyunca gelişimine devam etmiştir. Fakat bütün melekeler böyle olmaz. Örneğin, şekilde görüldüğü gibi, (a-j) melekesinin gelişimi, hayatın dört döneminde devam etmiş ve orada durmuştur. Aynı şekilde, (a-m) melekesi daha kısa sürmüş ve ancak üç dönem devam edebilmiştir. Bundan daha kısa, örneğin ancak bir dönemlik süresi olan meleke gelişimleri de vardır. Demek ki bir insan hayatında, onun bütün melekeleri aynı derecede gelişmez.

*
* *

Şimdi yüksek zaman anlayışını açıklayacağız. Her ne kadar bunu da şema ile anlatacaksak da dünyada var olmayan böyle bir anlayışın olabildiğince sezilebilmesi için şemayı incelerken sezgileri oldukça zorlamak gerekir. Burada imgelemeyi kullanmak ve anlatılmak istenen kavramları imgelemeyle sezmeye çalışmak gerekir ve sebatla düşünülürse çok değerli sezgiler elde edilir.

Yüksek zaman anlayışına küresel zaman anlayışı ya da anlayışsal zaman diyoruz. Yüksek zaman anlayışı,

öncekinde olduğu gibi, bir yüzey üzerinde kıvrılarak tek doğrultuda sarmallar hâlinde dönüp duran basit bir sistem değildir. Bu, bir kürenin bütünü içinde, her tarafa akarak yürüyen bir zaman karmaşığdır². Burada kürenin merkezinden sonsuz olan çevre noktalarının her birine yürüyen sonsuz doğrultular ve bu doğrultulara uygun gelen sonsuz kapsama sahip zaman akışı kavramı söz konusudur. Aşağıdaki (Şekil-B) bir kürenin kesitidir.

(Şekil-B)

Yani içi dolu bir kürenin, örneğin bir topun, merkezinden geçen bir bıçakla iki eşit parçaya ayrıldıktan sonra görülen kesik yüzeylerinden biri gibidir ki şekilde görüldüğü gibi bu bir daire oluşturan yüzeyden ibarettir. (o-a) hattı bu dairenin yarıçapıdır. Şimdi bu yüzey üzerinde önceki (o) merkezi etrafında dönen sarmallar hâlinde, bir yüzeysel zaman akışı anlayışının var olması mümkündür ve doğaldır. Demek ki bu topun bir tek kesitinde bir yüzey zamanı anlayışı vardır. Bu, dünyada bir insan

² İçinde aynı cinsten birçok öge bulunan, birbirine az çok aykırı birçok şeyden oluşan, mudil, kompleks. MTIAD

hayatının bütün realitelerini içine almaya yeterli gelen bir değerdir. Fakat bu kesit topta ya da kâğıt üzerinde değil de imgelemede canlandırılın. Pozisyonunu değiştirmeden bu topun başka taraflarından da daima merkezinden geçmek koşuluyla diğer kesitler yapılabilir. Ve böylece hayalî olarak sonsuz kesitler elde edilir. Bıçağımız ne kadar keskin, tekniğimiz ne kadar mükemmel ve imgelememiz ne kadar geniş olursa bu topu o kadar defa ayrı ayrı yönlerden ikiye bölebiliriz. Bu sırada topun pozisyonu sabit kalacağından, bu sonsuz yüzeylerdeki basit zamanı gösteren sarmalların doğrultuları birbirine uymaz, sonsuz doğrultuda yüzeysel zaman sarmalları meydana gelir. Öyleyse bir küre içinde sonsuz diyebileceğimiz kadar ayrı ayrı yüzeysel zaman olanağı vardır. İşte bütün bu ayrı zaman anlayışlarını birleştirip hayalî olarak bir tek oluşa bağladığımız anda küresel zaman anlayışını canlandırmış oluruz. Buna kısaca anlayışsal zaman da demektediriz. Dünyada yaşayan bir insan, bir anda ancak zamanın bir tek yüzey üzerindeki ilerleyişi içinde anlayışını kullanabiliyorsa, dünya üstü planda yaşayan bir varlık, aynı anda bu anlayışın hemen hemen sonsuz katı olan anlayışsal zaman içindeki anlayışını kullanabilmektedir. Bu durum doğal olarak dünyada ancak imgelemeyle sezilebilir.

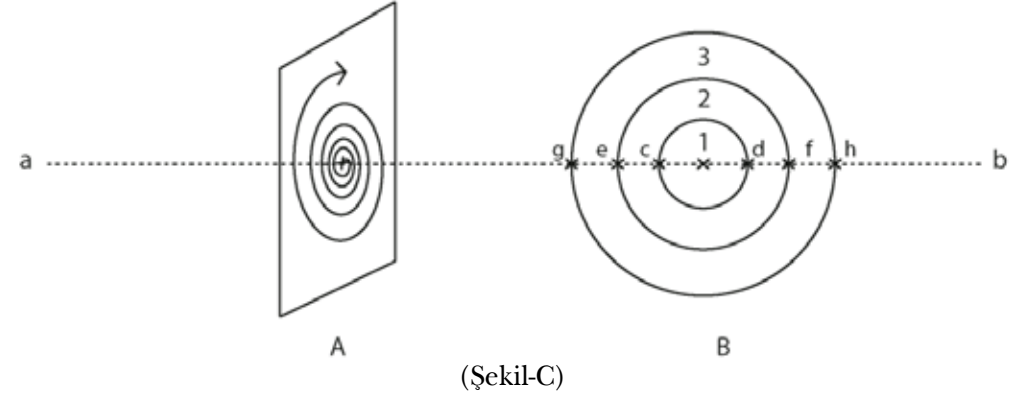
Bu bilgiler, anlayışsal zamanın yüzeysel zamanla kıyaslanamayacak kadar zengin bir kapsama sahip olduğunu öğretir. Buna göre, yüzeysel zaman anlayışıyla insan, belli bir anda ancak bir tek doğrultuda hareket edebilir. Çünkü o, bütün anlayışıyla,

eylem ve davranışlarıyla yüzeysel zaman zorunluluklarına tabi olarak geçmiş, şimdi ve gelecek kavramları içinde bir tek sırayı takip etmek zorundadır. Ve bir sarmalın dönemlerinin birbirlerini takip edişlerine kesinlikle o da katılacaktır. Çünkü bunun dışına çıkmasına onun maddesel durumu uygun değildir. Oysa anlayışsal zamana tabi bir varlık sonsuz doğrultudaki geçmiş, şimdi ve gelecek kavramlarını bir tek oluşa bağlayarak aynı anda yaşama olanağına sahiptir. Çünkü onun bulunduğu süptil madde ortamı, aynı anda bir kürenin bütün yüzeylerinde birden yaşamasına kolayca olanak vermektedir.

*
* *

Yüzeysel ve anlayışsal zamanlar hakkındaki bilgiyi tamamlamak için bu iki zaman anlayışını evrendeki aslî zamana oranla birbirine kıyaslayarak açıklamamız gerekiyor. Bu bilgiyi de yine şemalar üzerinde vereceğiz.

(C) şemasında (a-b) hattı evreni kateden aslî zamandır. (A) şekli aslî zaman üzerindeki yüzeysel zaman akışını, (B) şekli ise küresel zamanı göstermektedir. Yüzeysel zaman, şekilde görüldüğü gibi, aslî zaman akışının bir (x) noktası etrafında devirler yapar ve dönüşleriyle sarmal çizer. Bu sarmal ne kadar fazla devirli olursa olsun, aslî zaman üzerindeki (x) noktasından ayrılmamakta, hep yerinde sayarak uzanmaktadır. Öyleyse bir ömürlük süreyi gösteren (A) zaman realitesinde, aslî zaman üzerinde yürüyüş ve akış yoktur. Ancak aslî zaman üzerindeki bir tek (x) noktasının realitelerinin uygulaması vardır ki bu da önceki şemalarda gösterdiğimiz gibi, yüzeysel zamanın

(Şekil-C)

birkaç döneminde ya da bütün dönemlerinde devam edebilir.

Oysa (B) şekli incelenince burada, 1, 2, 3 rakamlarıyla gösterilmiş, merkezleri aynı olan iç içe üç kürenin kesiti görülmektedir. Bu küreler birbiri içine girmiş üç tane ayrı küre gibi düşünülmemelidir. Bu, birinci kürenin, yani ortadaki en küçük kürenin her yöne doğru genişleyerek büyüyen üç aşamasını göstermektedir. Çünkü küre zamanının gelişimi, bir yüzey üzerindeki sarmalın bir tek doğrultuda uzayıp kısalması şeklinde olmayıp, merkezinden itibaren kürenin bütün yönlerine doğru aynı zamanda genişlemesi, yani büyümesi yoluyla meydana gelir. Örneğin, burada (1) numaralı küre, kürenin en küçük hâllerinden bir aşamayı göstermektedir. (2) numaralı küre onun genişlemiş ileri bir aşaması, (3) numaralı küre ise en geniş aşamasıdır. İşte anlayışsal zaman böyle gelişir. Bu gelişim (a-b) aslî zaman akışı üzerinde yüzeysel zamana kıyaslanırsa görülür ki burada anlayışsal zaman, yani küresel zaman birinci küre hâlindeyken aslî zaman akışı üzerinde (c-d) parçasını kapsamına almaktadır. Bu küre anlayışı

gelişip (2) numaralı büyüklüğünü alınca aslî zaman akışında yürüyerek (e-f) parçasını işgal etmekte ve daha genişleyip (3) numaralı küre hâline girince aslî zaman akışında (g-h) parçasını katetmektedir. Öyleyse yüzeysel zaman anlayışının gelişimi, aslî zaman akışı üzerinde hiçbir ilerleme yapmayıp bir tek nokta üzerinde durduğu hâlde, küresel zaman anlayışının her gelişim anı, aslî zaman akışı üzerinde yürüyüşle bir arada olmaktadır. İşte bundan dolayı aslî tekâmül³, anlayışsal zamanın egemen olduğu dünya üstü vazife planından itibaren başlar. Gerçekten dünya hayatının gereklerinden olarak muazzam çabalar harcanıp güçlüklerle alınacak bir sonucun milyonlarca katı, dünya ötesi âlemlerde en küçük bir çaba karşılığında elde edilebilir. □

İlâhî Nizam ve Kâinat'in günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

³ Tekâmül, sözlük anlamı olgunlaşma, gelişim ve evrim olan bir terimdir. Deneysel spiritüalizmin temel ilkelerinden biri olan tekâmül ya da ruhsal tekâmül, bu alanda ruhsal gelişim anlamında kullanılmaktadır. Kısaca ruhların madde evrenindeki görgü ve deneyimini arttırarak şuurunu ve bilgisini genişletmesi olarak tanımlanır. MTİAD

Sarkaç Egzersizi

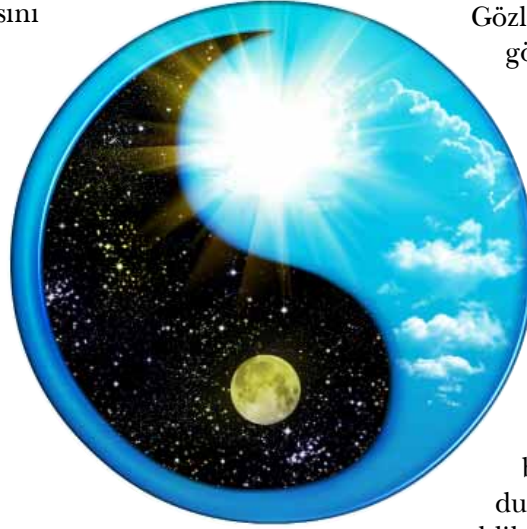
Maurice Nicoll

SARKAÇ KANUNU'NUN etkinliği aracılığıyla, bir insanın başkalarına gösterdiği şiddet kendine döner. Tarih bunun örnekleriyle doludur. Bu nedenle, "İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın," ifadesi kişinin kendini mekanik İnsan'ın tabi olduğu bu kanundan kurtarmasının bir yanıyla ilgilidir. Mekanik İnsan'ın karakteristiği olan tek-yönlü davranış, onu Sarkaç Kanunu'na tabi kılar. Bu da "benim yaptıklarım bana yapılacak" anlamında karşıt ucu harekete geçirecektir. Kılıçla yaşayanların kılıçla öleceği söylenirken de kastedilen bu olmalıdır.

Sarkaç Kanunu'nun etkinliğini tek bir hayatla da kısıtlayamayız. Kısacası koşul tersinir. Pasif aktif hale gelir, aktif ise pasif hale gelir. Koşul tam tersine döner.

Zihinsel açıdan bir şeyi tam tersine çevirmek olasıdır ama çoğu insan bunu yapmayı ısrarla reddeder. Bu bakımdan, şuuru artırmaya yönelik bir egzersiz olarak, mekanik savunduğumuz görüşün tam karşıtı olan görüşü şuurlu savunmaya çalışmamız bize öğretilir. Bu, karşıt olanı *kapsar* ama diğer bakış açısını *reddetmez*. Şuura her iki yanı da dahil ederek, karşıt uçları bir ortaya doğru yaklaştırır. Karşıtın tam tersine dönmek değil de onu tanımak anlamına gelir. Bu, kişinin zaman zaman yapması halinde çok faydalı bir egzersizdir. Zihin alanını genişletir. Bir egzersiz olarak, Dışsal Kale Alma pratiğiyle bağlantılıdır.

Diğer pek çok faydasının yanı sıra sarkacın her iki ucunun giderek daha çok şuuruna varmak şiddeti azaltır. Örneğin, kişi ani bir şiddet düşüncesi ve hissi saldırısının etkisine girebilir. Bu gerçekleştiğinde, kişinin sarkacın uç bir noktaya özdeşleştiği açıktır. Peki, kişinin bu hoş olmayan durum üzerinde çalışmayı arzulaması halinde, meseleyi dengelemek için hangi karşıt ucu şuura çıkarması gerekir?

Geleneksel karşıt şuura çıkarmak, yani kişinin kendini her zaman yaptığı gibi nazik ve hoşgörülü olarak resmetmesi, örneğin kendini dün olduğu gibi hatırlaması, kendini serbest bırakacak *etkin* karşıt ortaya çıkarmayacaktır. Bu çaba kişinin içinde bulunduğu durumu ancak daha da kötüleştirebilir.

Etkin karşıt nerede bulunabilir? Yanıt, bunun kendinize dair hissinize dahil etmediğiniz şeyde bulunabileceğidir. Karşıt çoğu kez tuhaftır ve kişinin varsaydığı şeyle hiç alakalı değildir. Daha genel bir ifadeyle söylersek, şiddet dolu bir insanın, bir anlamda nazik bir insanın karşıtı olabileceği beklenirdi. Yukarıdaki örnekte bu ani şiddet nöbetinin kurbanı olarak kendimi ele alacak olursam, nezaketin etkin karşıt olmadığını görürüm. Öyle olsaydı, kendimdeki nazik durumlara dair

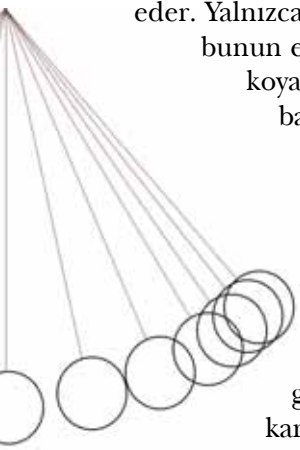
Çalışma hafızam aracılığıyla, yani Gözlemleyen Ben aracılığıyla gözlemlemiş olduğum ve Gözlemleyen Ben'in hafızasıyla bağlantılı olan daha nazik durumları şuurlu hatırlayışım aracılığıyla şiddet nötrleşmeliydi. Ama bunun hiçbir sonuca ulaştırmadığını ve kurtulmak için çabalamam gerektiğini öğrendiğim şu veya bu gerçekten negatif durumun dibine doğru düşme tehlikesiyle karşı karşıya kaldığımı varsayıyorum.

Kendimi karşıt uca şuurlu kılarak kurtulma çabam hiçbir sonuç veremezdi çünkü bu durumda, karşıt uç nezaket değil de şuurunda

olmadığım ve kendimle ilgili değerlendirmeme dahil etmediğim *bir şeydir*. Dolayısıyla bu fırtına ancak diğer kişiye yönelik şiddetimi uyandıran şeyi kendimde gördüğümde sanki bir büyü yapılmışçasına birden durulur. Burada karşıtlar, *başkasında* şuurunda olduğum şey ile *kendimde* şuurunda olduğum şey arasındadır. (İki insanda bu iki etken eşit olsaydı, birbirlerini iptal ederlerdi ve bu iki insan birbirleriyle huzurlu olurdu. Ama birbiriyle bu derecede şuurlu bir ilişkiye ulaşabilmek için her birinin kendilerine dair şuurlarına çok daha fazla şeyi *dahil etmesi* gerekirdi.) Dolayısıyla, burada sözünü ettiğim karşıt uçlar, Aydınlık ve Karanlık'ın büyük karşıtlığıdır. Çünkü şuurunda olduğum şey Aydınlık'tadır, şuurunda olmadığım şey ise Karanlık'tadır ve bunlar birbirleriyle farklılık gösteren iki kudretli güçtür.

Antik tarih boyunca, Karanlık ve Aydınlık arasındaki mücadele hakkında mitlere rastlayabilirsiniz; Aydınlık'ı temsil eden Ejderhası savaşır veya canavar tarafından geçici olarak yutulur ve yolunu açıp dışarı çıkar vb. Çalışma yeterince şuurlu olmadığımızı öğretmektedir. Nihai amacın şuuru artırmak olduğuna işaret eder. Şu anki halimizle, "karanlıkta yaşayan ve ışıktan kaçan halka" aidiz. Kendimizle yüzleşmeyeceğiz. Görmeyi reddetmekteyiz. Konuyu değiştirmekte ya da kendimizi haklı çıkarmaktayız.

Kendi karanlığınızda yatan şey, sizin üzerinizde garip bir etkiye sahiptir. Size tesir etmeye devam eder ve ne kadar direnmeye çalışırsanız çalışın, sizin üzerinizde hakimiyet kurar. Onun gizli iradesi, aralıklarla şuurun iradesini felç

eder. Yalnızca kahraman, yani şuur bunun ejderha gücüne karşı koyabilir. Bu kahraman, ilk başta, sayesinde kendimizi gözlemleyebileceğimiz ve böylece kendimize dair şuurumuzu genişletip artırdığımız kameranın içinde yaşamaktadır. Kendini gözlemlenmenin içsel karanlığına, yani kendine dair şuurunda olmadığı ve bu nedenle de kendine dair alışıldık

hissine dahil etmediği şeye bir ışık ışınının süzülmesine izin vermek olduğu, kişiye gerçekten de öğretilir. Ah bu lanetli ve yapay “kendi”, şu aşırı hassas yığın; başımıza sayısız bela açan ve biz onu görmeksizin bizi ele geçiriveren şu aptal seçme parça!

Kişinin şuurunu ne kadar genişlerse, o kadar çok şeyi içerir ve karşıtlar da o kadar azalır. Böylece, kişinin ruhsal varlığı da sallanıp duran sarkacın merhametine o kadar az terk edilmiş olur.

Bu “kendi”, dikkate değer bir biçimde dışlayıcıdır. Olağanüstü bir biçimde dışlayıcıdır. Bozuk paranın “öteki yüzünü” şuura dahil etmeyecektir. Şüphesiz ki kişi, bir yalandan ibaret olan bu “kendi”den kesinlikle nefret etmelidir. Kendini sevmenin tümü buna yönelmiştir. Ama bu kendini sevişin, çok daha iyi bir hedefi olmalıdır çünkü kişinin şu kapsadığı şeylerin dışındakileri şuura dahil etmeyi katı bir biçimde reddederek bizde bir sürü gereksiz karşıtlığa neden olan “kendi”; şuur yeterince genişletildiğinde ve bu saçma “kendi” kavramının sınırları ortadan

*Kişinin
şuurunu ne kadar
genişlerse,
o kadar çok şeyi içerir
ve karşıtlar da
o kadar
azalır.*

kalktığında nihai olarak ulaşacağımız Kendi (Benlik) değildir.

Sonuç olarak, bu egzersizi daha kolay uygulayabilmeniz için meseleyi biraz farklı bir biçimde ifade edeceğim. Antitez aslında şu iki şey arasında gibidir: “O bir aptal” ve “Ben aptal değilim.” Bu karşıt çiftini uydurup icat ederim ve böylece, kendimi aptal olmadığımı daha çok ikna ettikçe, çok aptal olduğum için diğer kişiye karşı duyduğum şiddetim büyüyecektir.

Meselenin kökü, üstünlük hissimdir. Dolayısıyla, nezaketi hatırlamaya çalışmak veya şiddet içermeyen bir vizyonu benimsemek, bu şiddet atağımı nötrleştirmeyecektir. O kişide gördüğüm aptalın bende de olduğunun şuuruna varırsam, antitez şu hale gelir: “O bir aptal” ve “Ben de bir aptalım.” Bunlar karşıt değildirler ve böylece antitez ortadan kalkar. □

Kaynak: Yazarın *Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi* Üzerine Psikolojik Yorumlar adlı eserinin 5. cildinden alınmıştır.

DUYURU

Metapsişik
Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanları
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI ARTIK CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNEREN
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Rüyaların İzleri

Esra Karamehmet

RÜYA, uyku sırasında sadece kendimiz için çalıştığımız bir dünyadır. Rüya, şuurumuzun ve üst şuurumuzun birtakım özel şartlar altında özel bir faaliyetidir. Her türlü algımız açıktır. Uyanırken mevcut savunma mekanizmalarımız azalmıştır. Gelenekler, ahlak kuralları, değer yargıları bunların çoğu ortadan kalkar. Zaman ve mekan algısı değişmiştir.

Rüyalar her merkezden ve her merkezin her bölümünden gelirler. Birçok rüya hareket merkezinden, hareket merkezinde yer alan çeşitli bağlantılardan gelir. İçgüdüsel-hareket merkezinden gelir: Yani gün içerisinde görülen, duyguların ve hareketlerin yansımalarıdır. Bir rüya niçin ve nereden gelmiştir? Kendi içinde bize neyi işaret etmektedir? Rüyanın içindeki fikirler nelerdir? Bunları kendimize sormalıyız. Mutlaka cevaplar alırız.

Rüyaların dili evrenseldir, biçimsel değildir. Kelimelerle aktarılamaz. Kelimeleri kullanarak benzetmeler yapabiliriz ama imajlara işaret ederler. Rüyalarımızı anlatmak istersek kelimeleri kullanmak zorunda olduğumuz için anlamı kaybolur. Bizler tamamen dışımızdaki dünya ile bağlantılı olduğumuzu imgeleriz. Halbuki çalışma içseldir. Görünmeyen bir dünya ile bağlantıda olduğumuzu kabul etmeliyiz. Gerçek evimiz yaşadığımız, uyuduğumuz yer değildir. İç evimiz en önemli yerdir, iç evimizin neresinde olduğumuzu rüyalar kanalıyla anlayabiliriz. Kabuslar ve oluşturduğu mutsuzluğu net olarak hatırlarız.

Kendini gözlemleyen “ben” ile iç evimizde dolaşabiliriz. Balkona çıkabilir, hatta aşağıya uçabilirsiniz. Canınız yanmaz, yerçekimi yoktur. Farklı bir alandır ancak gözle olmasa da görür ve tanımlayabiliriz. Rüyada his yoktur (sıcak, soğuk gibi fiziksel bir şey) ama denizin kokusunu duyarız, ayağımızın altında kumları hissederiz, bir çiçeğin renklerine hayran oluruz. Rüya sırasında bulunduğumuz mekan da bir maddedir. Rüyalarda geçmiş ve gelecek diye tanımladığımız kavramları tek bir sembolde görebiliriz. Hepsisi bir aradadır. Zaman kavramı değişmiştir. Örneğin,

bir kapı görürsünüz. Üzerinde zinciri yok, anahtarı yok, hatta aralık. Hiçbirimiz normalde bunu yapmayız. Evlerimizde çelik kapılar, çift kilitle vardır. Hırsız girmesin diye alarm tesisatı kurarız. Burada kapı bir semboldür. Bir durumdan diğerine geçiştir. Geçici bir dönemi işaret eder. Dikkatle bakarsak şuuraltının olanaklarına ulaşmanın ifadesi vardır. Gözlem alanınız genişler. Çeşitli seviyelerde tesirler alırsınız.

Şuurüstünden gelen rüyalar, insana bazı şeyler öğretmek amacını taşır. Geleceğe ait olayların bilgisini vermek, uyarıda bulunmak için gösterilir. Şuurötesinden gelen tesirlerle görülen rüyalarda imge olarak şuur dışındaki malzemeler kullanılır. Yüksek tesirler bizleri iyileştirir. Rüyalarımızda sürekli olarak eğitiliyoruz. Malezya'nın tropikal ormanlarında yaşayan ilkel

bir yerli topluluğu bu eğitimin güzel bir örneğidir. Senoi'lar 1930'lu yıllarda keşfedilmişlerdir. Günümüzde gelişmiş insan toplulukları madde için savaşıyorlar ve hala insanlar ölüyor. Fakat ilkel diye nitelenen bu topluluk, toplumsal olarak hiçbir sorun yaşamadan sahip oldukları her şeyi paylaşabilmekteler. Araştırmacılar Senoi halkının bu uyum ve denge halini rüya ustaları olmalarına bağlamıştır.

Senoi halkı rüya eğitimine daha çocukluk çağlarında başlamaktadır. Çocuklar konuşmayı öğrendiklerinde, aileler onları rüyalarını anlatmaya teşvik etmekte ve onlara rüyalarını denetleme yöntemlerini öğretmektedirler. Rüyalarında hayvanlardan kaçan çocuklara, uyandıklarında tekrar uykuya dalarak yırtıcı hayvanları kovalamaları ve

onlarla savaşmaları telkin edilir, korkunun üstüne gitmek öğretilirdi. Rüya kanalıyla gelen her şeyi çözümlenmeyi öğrendikleri için dünya hayatında gelen tesirlerin taşıdığı bu bilgileri kullandıkları çok açıktır.

Vazifeli varlıklar, bu dünyada nasıl yaşamamız gerektiğini bizlere öğretmeye çalışıyorlar. Yargılarımız, sahte kimliklerimiz, savunma mekanizmalarımız, kendine acıyan biz, tüm bu eşkoştığımız şeyler bizim vazifeli varlıklardan ve kendi varlığımız tarafından gönderilen tesirleri almamızı engeller.

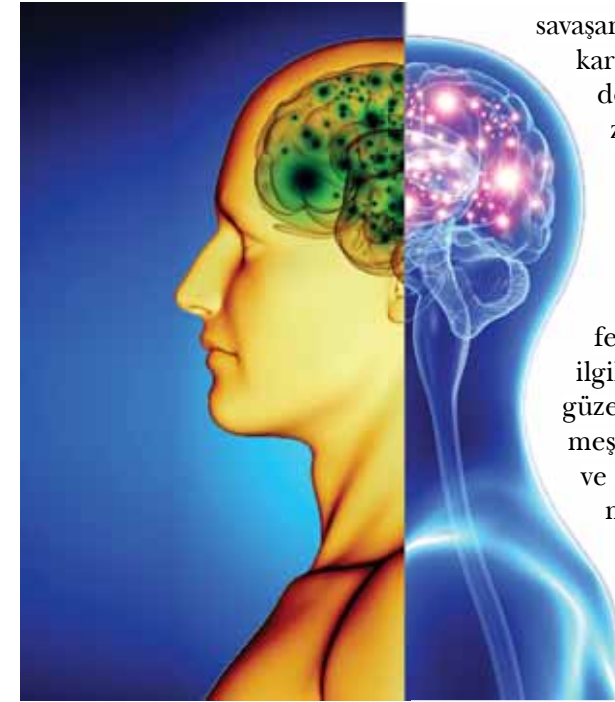
Rüyalarımız üzerinde çalışırsak gerçek anlamda iyileşiriz. Rüyalarımız içinde yönlendirme yapabiliriz. Rüyanın olumsuz olan yanını, olumluya çevirebiliriz. İmgelerle orada gerçekleşen her değişim, burada yaşamımızda da değişir. Ancak çaba göstermemiz, kendi sembollerimizi oluşturmamız gerekmektedir. Bir anahtar gibi, bize çevreden gelen tesirler ve şuurötesinden gelen tesirleri açmamız gerekir. Rüya zorlandığımız birçok konuda bizim rehberimizdir. Vicdan ve realitemizi yükseltebildiğimiz oranda rüyalarımız

sembolik olmaktan uzaklaşıp, netleşir. Çabanız ve düzenli olarak yaydığımız enerji size bilgi olarak geri döner. Çoğu zaman günlük hayatta yüzleşmek istemediğiniz korkularınız, sıkıntı yaratan çatışmalarımız konuşmak istemediğimiz için süratle şuuraltına itilir. Örneğin, okulda müdürüyle anlaşamayan bir öğretmen, rüyasında müdürüyle çatışır. Bu tartışmalar sürekli bir hal alır, bu huzursuzluğu uykuda tekrar tekrar yaşamak istemeyen öğretmen gündüz müdürüyle çatışmalarını azaltır. Tekrar eden rüyalar kanalıyla gelen uyarılar, bizim yaşamımızı etkilemiştir.

Rüyalarınızda izleri takip ettiğinizde savunma mekanizmalarınızın azaldığını göreceksiniz. Rüyalarınızı yazdığınızda, onları çözümlenmeye başladığımızda rahatlırsınız. Zihninizi meşgul eden takıntılar, iç diyaloglar açığa çıkar. Siz kendinizle barışıkça semboller azalır. Gördüklerinizle ilgili çeşitli çizimler yapın. Rüya çözümlenmeleri şuur seviyemizi yükseltir. Varlığımızın gelişimi hakkında size ipuçları verir. Algı kapılarımız açılır ve bu izlerin takibi bizi özgürleştirir. □

Bedenin Ebeveyni Zihin

William Bloom

BAZI İNSANLAR zihin-beden ilişkisini ciddiye almaz. Bunu bilirler. Onlara mantıklı gelir. Ama boşverirler. Savaşçılar ve Doğu tıbbı, bu bağlantının kesin önemini daima anlamıştır. Büyük yogiler ve savaş sanatçıları bedenlerini mükemmel bir şekilde yönetirler. Yanmakta olan kömür üzerinde oldukça mutlu bir şekilde yürüyen veya kendini şişleyen bir kişiyi seyredin, orada zihnin fiziksel madde üzerindeki etkisinin aşırı kanıtlarını göreceksiniz.

Ancak savaşçıların en büyük becerisi, korkunç hatta ölümcül tehlike karşısında bile sakin, esnek ve hoşnut kalmasıdır. Bunun ahlaki güçle de bağlantısı vardır. Ama unutmamanız gerekir ki en büyük savaşçılar, en amansız olanlar değildir. Büyük savaşçılar gerilim yaşamaz. Bedenleri akışkandır. Zihinleri rahat ve neşelidir. Hayatı keyifli bulurlar. Böylelikle ahlaki güçleri iyi huyla birleşir. Çoğu insan *Karate Kid* filmindeki öğretmen imajını bilir; o, bu dengeyi mükemmel olarak gösterir.

Savaşçılarda bu özellik fiziksel ve hormonal durumlarına bağlıdır. Bedenleri korku hormonları üretmez. Gerginken ve titrerken savaşamazlar. Hoş olmayan bir tehdit karşısında iç kimyaları endorfinle dolu kalır. Korktuklarında bile, zevkin bedensel kimyasını hissetmeye devam ederler. Evet, dış koşullar tehdit edicidir, yine de içlerinde nasıl hissettiklerini kontrol altında tutarlar.

Bu, savaş sanatçılarının felsefi tavırlarıyla da kısmen ilgilidir. Tetiktendirler ve hayatın güzelliklerine bağlı kalırlar. En meşhur savaşçılar, meditasyonda ve Budistler'in evrenin "büyük mutluluk alanları" diye nitelendirdiği yerle bağlantı kurmada çok tecrübeli olan Shao Lin keşişleridir. Sürekli olarak, insanlığa ait meselelerin olumsuzluğunu

aşan bir hal içinde yaşamaya çalışırlar.

Zihni bedeninin nasıl hissettiğini tam olarak ve bilerek kontrol etmekte, bir diğer güçlü zihin-beden stratejisinden de yararlanırlar. Bu stratejinin özü, zihnin bedene iyi bakan bir ebeveyn olmasıdır.

Kriz, stres ve tehlike zamanlarında, vücudunuzun her şeyden çok ihtiyaç duyduğu şey zihninizin dikkatidir.

babası elini tuttuğunda rahatlaması gibi, beden de zihnin, yani içsel ebeveyninin dikkatiyle rahatlar.

Herhangi bir stresli durum içindeyseniz, dikkatinizi kendi bedeninize çevirin. Dikkatinizi dış olaylardan çekerek kendinize yöneltin. Bu, adrenalin ve kortizol üretimini hemen yavaşlatacaktır. Gerilim ve panik duyguları yaratan kimyasalların

Vücudunuz tıpkı herhangi bir hayvanınki gibidir, algıladığı ve hissettiği tehlikeye karşı içgüdüsel olarak tepki verecektir. Bunu, bedeninizin yaptıklarını kontrol edemediğiniz durumlardan tam olarak biliyorsunuz. Sakin kalmak ve ağırbaşlı bir şekilde davranmak isterseniz, ancak biyolojiniz kontrol edemediğiniz bir şey yapar.

Bu zamanlarda, bedeninizin dikkatinize ihtiyacı vardır. Anne babasından endişelerini gidermesini isteyen bir çocuk gibidir. Endişelerinin giderilmesi için okşanmaya ihtiyaç duyan bir evcil hayvan gibidir. Dikkatinizi ona yöneltip nasıl hissettiğini izlerseniz, bedeninizin endişelerini giderirsiniz.

Bedeninize odaklanın. O anda, zihin/beyin ve bedeniniz arasında sinirsel bir bağ yaratırsınız. Sinirsel bir mesaj iletilir, “Merhaba, oradaki. Ben senin zihninin ve dikkatimi sana veriyorum.” Endişeli bir çocuğun anne

üretimini kesecektir.

Bu çok kolaydır. Bunu başka bir şey yaparken bile yapabilirsiniz. Bir parçanız bedeninizin nasıl hissettiğine odaklanıp bunun farkına varabilir. Savaşçılar mücadelelerde işte böyle sakın kalırlar. Zihnin bir bölümü daima beden farkındadır ve onu sakinleştirir.

Dikkatinizi alt mideye odakladığınızda bu özellikle işe yarar. Aslında bütün savaş sanatları egzersizleri, öğrencilerin zihinsel odaklarını alt mideye çekmeleri ve dikkatlerini o bölgeye aynı seviyede vermeleriyle başlar. Sonra yumuşak bir şekilde ve içinde derinlere kadar nefes almak da faydalıdır. Göğüs ve mide kaslarınızı gevşetip sarkıtmak ve rahatlatmaya yönlendirmek de yardımcı olur. Bütün bunlarla ilgili daha fazla bilgi isterseniz, size Chi-gong veya “içsel savaş sanatları” denen konu üzerine herhangi bir kitabı okumanızı öneririm.

Bu becerinin sağladığı şaşırtıcı özdenetime dikkat edin. Sevmediğiniz bir durum içindeyiniz. Bu, uzun bir postane veya süpermarket kuyruğu ya da trafik sıkışıklığı kadar sıradan olabilir; kaza ve suç gibi gerçekten tehdit edici bir olay da olabilir. Bilinçli kontrolünüz dışında, bedeniniz endişe hormonları üreterek tepki verir. Bu hormonların saliverilmesiyle oluşan ve büyüyen gerilim ve rahatsızlığı hemen hissedersiniz.

Şimdi bir seçeneğiniz var: İstem dışı tepkinizin sizi alıp götürmesini veya yaşantınızı yönlendirip idare etmeyi seçebilirsiniz. Korku hormonlarıyla sürüklenmek yerine dikkatinizi hemen vücudunuza çevirerek onun farkına varabilirsiniz. Bir anda, bedeniniz zihninizin dikkatine karşılık vermeye başlar. Asitli hormon üretiminiz durur. Kendinizi tekrar normal hissetmeye başlarsınız. Birkaç yavaş ve derin nefes alarak göğsünüzün ve midenizin kendisini bırakmasına izin verdiğinizde iyilik hissi derinleşir. Bu harika ve kolay bir özdenetimdir!

Bazı kişiler, bu tür bir özdenetimin gerçek bir kriz anında imkansız olacağını ısrarla iddia edebilir. İmkansız değildir. Gereksizce acı çekmek ve biraz kontrol sahibi olmak arasındaki basit bir tercihtir. Bu stratejiyi bilen insanlar, hakikaten hayatı tehdit edici durumlarda bunu kullanır. Kısa bir süre önce, bir feribot kazasında hayatta kalmayı başarabilen birkaç kişiden biri hakkında anlatılanları duydum. Yoga uygulayıcısıydı, hemen odak noktasını dikkatle bedenine çevirerek nefesini yavaşlatmıştı. Sakinliğini ve kontrolünü yitirmeden hayatta kalmayı başarmıştı.

Bir dahaki sefere, trafikte veya uzun bir kuyruktayken sinirinizin arttuğunu hissettiğinizde, zihinsel duraklama düğmenize basın. Bedeninizdeki hoş olmayan duyguların farkına varın. Sevecen bir tavra bürünün ve dostça bir anlayışla bedeninizi rahatlatın. Zihninizin bedeniniz üzerindeki gücünü derhal hissedeceksiniz. Zihniniz gerilim, sinir ve korku programlarını aşabilir.

Daha küçük çaplı gerilim durumlarında uyguladığınız bu küçük beceri, daha büyük krizlere transfer edilebilir. Ölümcül hastalıkları olan insanlar her zaman bedenlerine sevecen bir şekilde bakmayı öğrenmelidir. Tansiyonu tehlikeli bir biçimde yüksek olan ve bunun için her gün ilaç alan emekli bir tıp doktoru, bedenine böyle bir dikkat verme alışkanlığı edinerek kan basıncını yirmi yaş seviyesine indirmişti. Sinirsel sevecenlik mesajları, onlarca yıllık gerilim programını eritmişti.

- *Beden kimyanızı yönetebilir ve yönlendirebilirsiniz. Geçmişin asitli gerilim ve anksiyete havuzunda kalmak yerine, uyuşturucu hormonlarının rahatlığı içine dalabilirsiniz.*
- *Sevdiğiniz şeyleri düşünün ve yapın.*
- *Çevrenizi olumlu hatırlatıcılarla donatın.*
- *Rahatlayın ve zevki içinize çekin.*
- *Kendi bedeninize karşı sevecen bir ebeveyn olun. Herhangi bir stresli durum içindeyseniz, dikkatinizi nazikçe kendi bedeninize çevirin. Dikkatinizi dış olaylardan çekerek kendinize odaklayın.*
- *Duraklamayı öğrenin ve ne olduğunuzu sakince izleyin.* □

RÖPORTAJ

Dr. Günnur Başar ile Holotropik Nefes Üzerine

Jale Önder

DR. GÜNNUR BAŞAR, Holotropik Nefes eğitimlerini farklı farklı illerde gerçekleştiriyor. Kendisinin bir eğitimine katılmışım ve anlayabilmenin-anlatabilmenin pek de kolay olmadığı bu derinlikli deneyimi onun güvenli rehberliğinizde edinmiş, yaşama dair farklı bir perspektif yakalayarak zenginleşmişim. Bu röportajımızda siz okuyucularımıza konu ile ilgili bir fikir vermek adına kendisiyle yapılan bir söyleşiyi sunuyoruz.

Şuur yolculukları konusunda sorulacak sorular bitmez; sizi bulmuşken, merak edenler için biraz açalım Holotropik Nefes Çalışması'nı; ve sizi daha yakından tanıyalım izninizle.

Ege Üniversitesi'nde aldığınız tıp eğitiminden sonra (1987) aile hekimi ihtisası (1992), sonrasında ise Almanya'nın Köln şehrinde genetik alanında doktora yaptınız; devamında yurt içinde-dışında çeşitli hastanelerde doktor olarak ve ilaç sanayinde araştırmacı ve yönetici olarak çalıştınız.

1997'de psikoterapi eğitimi; ardından psikodrama, sanat terapisi, aile dizini; ve ardından on yıl tamamlayıcı tıp ve enerji tedavileri konusunda yurt dışında çeşitli eğitimler aldınız. 2004'ten bu yana Homeopati ve Holotropik Nefesle uğraşıyorsunuz; ve aynı zamanda akademik kökenli bir şifacıınız.

Klasik tıp eğitimi ve çalışma hayatından sonra, "suyun öteki tarafına geçme" niyetinizin nasıl başladığını biraz anlatabilir misiniz?

İlaç sektöründe daha çok Psikiyatri ve Onkoloji alanında çalıştım; aynı zamanlarda WHO'nun "Türkiye'de Ruh Sağlığı" ile ilgili bir projesinde danışmanlık yaptım.

Yaklaşık on yıllık süreçte Türkiye'de ve dünyanın çeşitli yerlerinde ilaç araştırmaları yürüttüm. Sağlık ve ilaç sektöründe yerleşik klasik Batı tutumunun insana ve sağlığa yaklaşımda yetersiz kalışını, yanlış-eksik giden bir şeyler olduğunu tespit ettim ve ilaç endüstrisindeki bilimsel yaklaşımın yalnızca istatistikî sonuçları değerlendirmekten ibaret olduğunu gördüm. Bu durum hasta olan insanlarla ilgili

hiçbir gerçeği, kimin niye iyileştiğini kimin niye iyileşmediğini tam olarak açıklayamıyordu.

İlaç çalışmalarının başarısı genellikle %50 ila %70 arasında sınırlıydı; bu çalışmalarda hep başarıya vurgu yapılır ve kendiliğinden iyileşen hastalar hiç dikkate alınmazdı. Daha sonraki çalışmalarında neden sonuç ilişkisinin değil sürecin önemli olduğunu ve hastalanmanın da iyileşmenin de fiziksel, duygusal ve zihinsel bir kompleks olduğunu, meseleye bütüncül yaklaşmak gerektiğini kavradım.

O dönemde gittikçe yoğunlaşan iş hayatından kızımı dünyaya getirdikten sonra uzaklaştım; ve devamında psikoterapi eğitimimi kullanmaya karar verdim. O süreçte Psikodrama ve Sanat Terapisi eğitimleri aldım ve kanser hastaları ile gönüllü destek grupları oluştururdum.

Çalışmalarımı ABD'de bir kongrede sunmaya gittiğim süreçte Homeopati bursu teklifi aldım. Homeopati hocam Gurdjieff'in ikinci kuşak öğrencisi idi; çalışmalara başladığım dönemde kitaplarından tanıdığım Stanislav Grof'un da Holotropik Nefesle ilgili bir semineri olduğunu öğrendim. Gittim, çok etkilendim ve eğitimimi almaya karar verdim.

Bugün de Homeopati çalışmalarımı ve tamamlayıcı tıp yaklaşımımı psikoterapi grupları ve nefes çalışmasıyla destekliyorum; insanın içindeki iyileştirici gücü açığa çıkaran metotları kullanarak o yönde yürümeye devam ediyorum.

Holotropik Nefes Terapisti olmak için tekniğin yaratıcısı Stanislav Grof'un enstitüsünde eğitim aldınız ve şahsen

*İnsanlık tarihinde
yer alan birçok
eski toplumlarda
olağanüstü
bilinç hallerini
deneyimlemek için
düzenekler, öğretiler
ve uygulamalar
vardı.*

de tanıştınız. Bu eğitimden ve Grof'dan biraz bahsetsek. Olağandışı şuur hallerini araştırmaya neredeyse bir ömür harcamış Grof'un derdi neydi "klasik şuur tanımı" ile; neyi ispatlamaya çalışıyordu; orada biriktirdiğiniz ilginç gözlem ve anekdotlarınız var mı?

Ben Grof'u son derece mütevazı ve sevecen birisi olarak tanıdım. Grof'un ilk olağanüstü şuur deneyimi LSD çalışması ile başlamış; daha sonra eşyle birlikte Holotropik Nefes tekniğini geliştirmişler. Kitaplarında da anlattığı gibi, bu uygulamalar sırasında bir tür aydınlanma deneyimi yaşamış; o andan sonra kaçınılmaz olarak her şeye farklı bakan bir insan olmuş. Bu deneyim kendisi için hala çok canlıdır; bazen derslerde kendisini dönüştüren bu deneyimi anlatır.

Zannedersem bu onu hem bir guru, bir mistik, hem de farklı bakış açılarına sahip bir bilim adamı yaptı ve devamında yapmaya devam ettiği

çalışmalar insan şuurunun doğasına bakış açımıza da inanılmaz bir katkı sağladı tabii ki.

Holotropik Nefes Çalışması eğitimi GTT (Grof Transpersonal Training) enstitüsünün transpersonal (kişilikötesi) psikoterapi alanında verdiği eğitimlerden biridir ve buradan mezun olanlar fasilitör-kolaylaştırıcı bir terapist olarak da eğitilirler aynı zamanda.

Yerine göre gözlemci, yerine göre aktif yaklaşımlar gösterecek, çalışılan kişiyle sıkı bir güven ilişkisi kuracak, yaşadığı öznel durumlarda şefkatli bir müdahale uygulayacak iyi eğitilmiş terapistlere duyulan ihtiyacı karşılayacak bir eğitimdir amaçlanan.

Eğitim iki yıl kadar sürer ve başlayan insanlardan pek azı eğitimi sonlandırabilir. Holotropik Nefes alanında yirmi yıldan fazla zamandır eğitim verilmesine rağmen, mezun olmuş bir-iki bin kişi ve tüm dünyada aktif olarak çalışan 500'den az insan var. Günümüzde geçerli yüzeysel-kolaycı-maddiyatçı yaklaşım böyle özveri gerektiren bir çalışma ve uygulamaya pek yüz vermiyor ne yazık ki.

Geldiğiniz noktada siz şuurunu nasıl tanımlıyorsunuz? Yeryüzünde kullanabildiğimiz ortalama bilinçle şuurun derinlikli katmanlarına uzanmamız, benlik duygusunun genişleyerek "başka gerçeklik boyutlarını" da kapsayacak hale gelmesi ne kadar mümkün sizce?

Bence bu herkes için mümkün, hatta gerekli de. İnsanlık tarihinde yer alan birçok eski toplumlarda olağanüstü bilinç hallerini deneyimlemek için düzenekler, öğretiler ve uygulamalar vardı. Günlük şuurun dışına çıkarak

elde edilen bu bilinç hali değişikliği yaşadığımız hayatın farklı bir boyutunu algılamamızı, farkındalığımızın fizik dünyanın dışına doğru artmasını sağlıyor ve birçok rahatsızlık için iyileştirici özelliği olan bir hal sunuyor insanlara; yani esas ihtiyacımız olan derinlikleri.

Holotropik hallerdeki deneyimler sırasında uzanılabilen geniş bir yelpaze var... Geniş atasal, ırksal ve kolektif anularımıza uzanabiliyoruz. Ölüm-doğum deneyimlerini tecrübe edilebiliyoruz. Doğa, evren ve Tanrı'yla kendimizi yek vücut hissedebiliyoruz... Başka enkarnasyonlardan kalma anularımız canlanabiliyor; bedensiz varlıklarla tesir alışverişine girebiliyoruz.

Herkes aynı nefes tekniğini uyguluyor; ama herkes farklı açılımlar, uzanımlar, semboller yaşıyor; bunun sebebi nedir?

Holotropik Nefes uygulamasında içsel bir şifacının varlığından söz ediyoruz (buna "üst ben, öz ben" diyebilirsiniz); bu içsel şifacı uygulama esnasında o kişiyi bir tür radar gibi tarıyor ve iyileşmesi için nasıl bir deneyime ihtiyacı varsa, o anda onu yaşantılamasına olanak sağlıyor. Doğaldır ki yaşanan vizyonlar, uzanılan yerler, görünen semboller ve sonrasında anlatılan hikaye ve elde edilen neticeler de farklı oluyor.

Doğum sırasında saatler boyunca deneyimlenen hayati tehlikenin, acı ve boğulmanın yoğun endişe ve bazen canilik derecesine varan şiddet hislerine neden olduğunu, bu deneyimin psişe ve bedenimizde saklandığını; ve Holotropik Nefes Tekniği çalışması sırasında biyolojik doğum aşamalarımızı, hatta döllenişimizin hücresel kaydını bile oldukça ayrıntılı bir

biçimde deneyimleyebileceğimizi söylüyor Grof.

Tecrübelerinize göre nefes çalışması sırasında en çok deneyimlenen doğum tecrübesi mi; ve doğum deneyimini yaşayan kişilerin çalışma sonrası aktarımlarında ortak/benzer bir tema var mı?

Evet; mevcut tecrübeler doğrultusunda, yüksek oranda doğum deneyimi yaşandığını söyleyebiliriz. Doğumda deneyimlediğimiz duyguların, yaşamda ilk karşılaştığımız duygular olduğunu ve daha sonrasında deneyimleyeceklerimiz üzerinde parmak izi gibi bir patern [kalıp] oluşturduğunu söylüyor Grof.

Eğer normal bir hamilelik yaşanmaktaysa, fetüsün deneyimlediği yer cennetle eşdeğerdir. Daha ihtiyaç göstermeden doyurulduğu, ısıldığı, korunduğu bir yer.

Doğum travayının [ağrıların] başlamasıyla bu dinginlik bozulur; çoğumuz korku, heyecan, agresyon, öfke, cinsellik, depresyon gibi duyguları ilk doğum kanalında yola çıktığımız zaman tanırız. Bazen de bu duygulardan birisi yoğunlaşır ve bütün yaşam boyu sürecek izler bırakır üstümüzde.

Bunlar hepimizde var olan çeşitli

eğilimleri oluşturur; korku, depresyon yaşamaya eğilim, öfkeye ve agresyona yatkınlık vb. Bunlar yaşam paletimizi boyadığımız bize özgü duygu renklerimiz olarak yerleşir içimize.

Grof birçok zihinsel ve fiziksel hastalığın psikopatolojisini bu temele oturtmuştur (bkz. *Geleceğin Psikolojisi* adlı kitabı). Duygular dış uyaranlarla değil, iç dünyamızda oluşur aslında... Dış uyaranlar herkes için aynı olduğu halde iç dünyalarımız farklıdır. Bizler duygulara bağımlı yaratıklarız; bazen de hiç istemediğimiz bir duygunun esiri olup aynı travmatik olayı tekrar tekrar yaratırız.

Nefes deneyimi sırasında bu duygu oluşumunu anlayabiliriz; onu yeniden yaşantılamak bu duygu ihtiyacını ortadan kaldırabilir; ve yaşam paletimizi daha zengin renklerle boyayabiliriz böylece.

Doğum sırasında yaşanan olumsuz kayıtları geriye dönük çözmek için doğum deneyimini yaşamak gerekiyor. Doğum sırasında yaşanan deneyim ve duygular o kadar çeşitli ki, herkesin deneyimi ve dolayısıyla hafızaya alınan kayıtlar hep kişiye özgü ve biricik; dolayısıyla vizyonlar da farklı oluyor.

Sezaryen doğumlar için durum nedir?

Doğum deneyimi, doğum-ölüm-yeniden doğum döngüsü çok öznel deneyimler; hayatı anlamlandıran büyük dönüşümler!

Sezaryen olanların da farklı kayıtları var elbet. Sezaryen deneyimi kafa karışıklığı, sabırsızlık, panik gibi birçok şeye sebep olmuş olabilir. Bunun sebebi de hazırlıksız olarak aniden değiştirilen ortam, alışık olduğu ortamdan birden bire çekilip alınmanın bıraktığı etkiler, kayıtlar olabilir.

Ya da sezaryen bebek için yaşamsal bir tehlike durumunda yapılmış ise, cerrahın elini kendisine uzanan ilahi bir yardım gibi algılayıp ona göre kayıtlar da oluşturabilir varlık.

Bir görüşe göre, holotropik çalışma sırasında olan bitenler, görüldüğü söylenen vizyonlar, kana alışık olduğu seviyenin üstünde aşırı oksijen yüklenmesi sonucu insan zihninde oluşan halüsinasyonlardan ibaret; ne dersiniz?

Hiperventilasyonda, aşırı ilaç kullanımında, travma durumunda ya da psikotik durumlarda halüsinasyon

görülebilir elbet. Ancak halüsinasyon teknik bir terimdir; yaşanan halin içeriğini ve bunu gören kişiye o anda neler olduğunu açıklamaz.

Mistik durumlarda yaşanan eğer halüsinasyonsa, neden herkesin aynı tipte, geliştirici açılım diyebileceğimiz halüsinasyonları gördüğünü de açıklayabilmek gerekir.

Örneğin, şizofrenlerin halüsinasyonları gibi, takip edilmek korkusu, intihar düşünceleri içeren, hiçbir yere bağlanamayan ses ve vizyonlarla ilgili karışık halüsinasyonlar vardır. Psikiyatristler fark yokmuş gibi yaklaşırsa da, mistik hezeyanlar içerik, yapı ve kişide uyandırdığı duygulanım, kişinin gerçeklikle kurduğu ilişki bakımından tümüyle farklıdır.

O yüzden biz bunlara “halüsinasyon” değil, “mistik açılım” diyoruz...

Kişiler yaşam değiştirici bir deneyim yaşarlarsa, bu deneyim yapı ve içerik bakımından birbirine benzer. Nefes çalışması sırasında yaşananlar psikotik hezeyan değil, mistik açılımlardır.

Ne beyin rastgele cevap veren bir organdır ne de doğa yaşamsal durumlar için rastgele mekanizmalar yaratmıştır. Maddesel dünyanın ya da maddesel açıklamaların ötesini görmek zorundayız; hayatımızı anlamlandırabilmek ve yaşamaya değer kılabilmek için. Bir şey sizin hayatınızı sonsuza kadar değiştirebiliyorsa, Grof örneğinde olduğu gibi (bazen hastalık ve travma durumlarında da aynı şey olur), başkalarının buna halüsinasyon demesinin ne önemi var?!

Bir hekim olarak bize açıklar mısınız, neler olup bitiyor nefes çalışması sırasında vücutta; ve bunun şuuru etkileme mekanizması nasıl çalışıyor?

Ne yazık ki bu konuda yeterli bilgi yok. Tabi ki beyinde O₂ artıyor; bu bazı merkezleri etkiliyor; belki hipofiz, epifiz ve oradan salınan serotonin, DMT gibi moleküller etkileniyor. Ama günümüzde kullanımda olan mevcut fiziksel-organik ve sözum ona bilimsel mekanizma Holotropik Nefes çalışmasındaki deneyimlerin zengin içeriğini açıklamaktan çok uzak.

Bir kez nefes çalışması yaşayan en materyalist ve ateist kişi bile fizik düzlemden daha derin düzlemlerin sürece dahil olduğunu, işe karıştığını kabul ediyor.

Ayrıca birisi kendisine Tanrının elini değmiş gibi hissediyorsa, bunu hangi mekanizma açıklayabilir ki?!

Bu çalışmayı yapmış olmanın pratikte insan yaşamına nasıl bir katkısı var; niçin deneyimlenmeli bu çalışma?

GB: Birincisi daha önce üstesinden gelemediğiniz depresyon, takıntılar, kronik ağrılar vs. fiziksel şikayetler gibi birçok şeyin üstesinden gelebilir kişiler. İkincisi yaşama dair genel mutsuzluk ve bezginlik hali ortadan kaybolabilir. Biz buna “yaşamı yeniden anlamlandırma” diyoruz. Çünkü modern hayatta yaşamın anlamı kaybolmuş durumda ne yazık ki. Üçüncüsü hepimiz için bir şekilde var olan “öteki” algısını kırabilir ve bir “birlik” deneyimi yaşamamızı sağlayabilir bu deneyim.

Bu “birlik” deneyiminin artması ve yansıyarak çoğalması içinde bulunduğumuz dünyanın ve sancılı insanlık ailesinin çok ihtiyaç duyduğu “iyileştirici” bir hale geçiş yapmamızı kolaylaştırabilir.

Holotropik Nefes Seminerleri’ni nerelerde veriyorsunuz; belli bir takvimi var mı?

Program takvimini www.holotropikturkiye.com ya da www.holotropiknefes.com sitelerinden takip edebilirler.

Türkiye’de Holotropik Nefes eğitimcisi sayısı nedir, Holotropik Nefes Terapisti olmak isteyenler nereye başvurabilirler, Türkiye’de “eğitimcinin eğitimi semineri” yapılması düşünülmüyor mu?

Türkiye’de sertifikalı tek terapist benim. Terapist olmak için halihazırda eğitime devam eden 3 arkadaşımız var. Terapistlik eğitimi için şimdiki durumda GTT’e başvuruluyor; büyük bir grup olursa, 20 kişi ve üzeri, Türkiye’de de eğitim açılabilir.

Tekrar teşekkürler Günnur Hoca...

Bilgileri paylaşma fırsatı verdiğiniz için ben de teşekkür ederim.

Günnur hoca, gelişim yolunda biriktirdiği değerli tecrübeler ve engin bilgisiyle samimi bir aydınlanmacı, aydınlatıcı...

Varlığa-tekamüle-vazîfeye hizmet konusunda samimi olan rehberlerin elinde yapılan bu tür çalışmaların ruhsal aydınlanma yolundaki varlığa, az ya da çok, bir ivme sağladığına yürekten inanıyorum. □

Okumalarda Öneriler

Thomas Sugrue

EDGAR CAYCE’NİN okumaları ilaç seçiminde olduğu kadar tedavi seçiminde de demokrat bir tavır sergiliyordu. İlaç üreticilerine hiçbir biçimde arka çıkılmıyordu. Belirli bir hastalık için Smith’in hazırladığı ilaç tercih edilirken, bir başka sorunun giderilmesi için bu firmanın ürettiği ilaç yerine, rakibi Jones’un ilacı kullanılıyordu. Okumalar çoğu kez ilaç üreticilerinin kapsamında olmayan ilaçların kullanılmasını öğütüyordu. Bir keresinde, görevli kimyagerin hiç aklında yokken okumalar bir ilaç formülünün geliştirilmesine yardımcı olmuş ve daha sonra bu ilaç kullanılmaya başlamıştı.

Dr. Sunker A. Bisey adındaki bu kimyager, İngiltere Oxford Üniversitesi’nde doktora yapmış ünlü ve bilgili bir Hintli’ydi. Bedendeki iyot eksikliği sonucunda ortaya çıkan hastalıklara karşı etkili olacak içilebilir iyot miktarını belirlemek için yıllardır uğraşıyordu.

Doğduğu günden beri medyumdu ve yatmadan önce karşılaştığı sorunlar üzerine düşünmeyi alışkanlık haline getirmişti. Edgar’ın adını duyarak “atomik iyot” sorunu üzerine onunla görüşmeye geldiğinde bulduğu formül neredeyse kusursuzdu. Ama okumaların verdiği önerilerle bu formül daha da geliştirildi. Artık bu nedenle mi, yoksa Dr. Bisey’in gördüğü rüyaların etkisi ya da devam etmekte olan laboratuvar sonuçları mı bilinmez, sonunda ürün Atomidine adıyla başarılı bir şekilde piyasaya sürüldü. Okumalar, hemen akabinde bu ilacın özellikle salgın halindeyken çocuk felcinden korunmak için

kullanılmasını önerdi. Oysa Dr. Bisey ilacını bu amaçla kullanmayı hiç düşünmemişti; ama okumalar çocuk felcine bir virüsün neden olduğunu ve insan bedenine hava yoluyla sümüksü dokulardan, hatta koltuk altındaki duyarlı deriden ya da içme suyundan bile girebildiğini söylüyordu.

Çocuk felcinden korunma konusu Edgar’ın bilim dünyasına açıklamakta çaresiz kaldığı konulardan biriydi. İnsanın kendi hastanesi olsa bile bu nasıl kanıtlanabilirdi ki? Zehirli maddeleri biriktiren ve uygun yollarla dışarı atan apandis ve bademcik gibi organların sıradan bir ameliyatla alınmaması gerektiği nasıl kanıtlanabilirdi? Okumaların dediğine göre bu organların alınması, beden ancak çökme noktasına ulaştığında, bir başka deyişle bedenin bir bölümü atık maddeleri aşırı miktarda ürettiği zaman doğru olurdu.

Her bedenin metabolizmasına bağlı olarak önerilen farklı tedavi dönemlerinin olması ne anlama geliyordu acaba? Okumalar, ilaçların belirli bir döngü içinde alınmasını öneriyordu: Söz gelişi on gün süreyle ilaca aralıksız devam edilmesi ve sonra üç gün süreyle ilacın kesilmesi söyleniyordu. Ya da “Bu bedenin reçetede ki ilaçları salı ve perşembe günleri alması uygun olur,” deniyordu.

“Belki bir gün bunları bilim açıklayacak,” dedi Bayan House, akşam yemeğinden sonra sundurmada otururlarken.

Dr. House, “Kayıtları düzgün bir şekilde tutmalıyız,” dedi. “Her şeyi iyi korumalıyız. Bir gün bize yetişeceklerini umuyorum.”

“Eğer başarabilirlerse, bu kayıtların yardımıyla en azından medyum olgusunun düzenbazlık olmadığı kanıtlanmış olur,” dedi Edgar.

Gertrude başıyla onaylayıp, “Bilmem ki bunları insanlara nasıl açıklarız?” dedi. “Söz gelişi birine şunu nasıl anlattırınız: Okumalara göre, morötesi

ışın tedavisinde lambaların verdiği ışının sağladığı yarar kadar, hatta ondan daha fazlasını bu sırada ortaya çıkan ozon gazı sağlıyor. Çünkü bakteriler ozon gazının etkisiyle yok olmaktadır. Bildiğiniz gibi, tedavinin yapıldığı odada nefes alırken hasta ozon gazını da içine çeker.”

Edgar oğlanlara bakarak, “Belki de bunu genç kuşaklar başaracak,” dedi.

Gray, “Cihazları ben yapacağım,” dedi.

Tommy, “Ben satış işlerine bakarım,” dedi.

Hugh Lynn, “Ben de insanlara bunları açıklamaya çalışırım,” dedi, “eğer anlatmayı becerebilirim.”

Tam da bu noktada, Bayan House elindeki dikişi bırakarak delici kahverengi gözlerini gruba dikerek sordu:

“Edgar, sence diğer insanların da bir şeyler yapması gerekmiyor mu? Gerçeği boğazlarına tıkmakla onlara iyilik yapmış olmazsın ki. Bunu en azından onların da istemesi gerekir.”

Dr. House, “Çok daha fazla, çok daha fazla etüt yapmalıyız,” dedi. “O zaman bunların hepsi kanıtlanmış olacak.”

Her gün daha çok hasta geliyor ve okumaların kapsadığı alan büyük çeşitlilik gösteriyordu.

Görünürde tedavi yöntemlerine ilişkin ayrıntılı bir tıbbi düzen ya da kuramdan söz edilemezdi. Pek çok rahatsızlığın temel nedeni salgı bezleriydi. Çocuklukta meydana gelen şişlikler ve berelerle oluşan yaralar sık sık anlaşılması güç hastalıklara yol açıyordu. Karmik koşullar bedene bazı dertler getiriyor ya da belirli bir zaafın ortaya çıkmasına neden oluyorlardı. Teşhis edilir edilmez üzüntünün

kaynağına iniliyordu. Doğal yollar dışında bir tedavi yöntemi geçerli olamazdı: Sindirim sistemi gereksinim duyduğu özellikleri bedene giren yiyeceklerden topluyordu. Ama bir üzüntü ya da sorun nedeniyle bu sürecin doğal dengesi bozulabilir ve bu durumda bedeninin çalışması için gerekli olan bazı özellikler sindirilen yiyeceklerden elde edilemezdi. Beslenme yetersiz ise gerekli maddeler alınan yiyecekte bulunmuyordu. Bu durumda, bedeninin sindirim düzeni yeniden kurulmalıydı. Tüm tedaviler bu anlayış içinde düzenleniyordu.

Okumalarda verilen tıbbi yaklaşım genel hatlarıyla böyleydi. Hastanın iyileşmesini sağlıyorsa uygulanan tedavi yöntemleri arasındaki fark önemli değildi, her tedavi yöntemi ve yaklaşımı şu ya da bu şekilde yararlıydı. Ancak okumanın gözettiği amaç ile ortalama bir doktorun amacı arasında önemli bir fark vardı. Doktor belirli bir hastalığı iyileştirmeyi hedefliyordu. Okumalar ise hastalığın doğal bir şekilde iyileşmesini amaçlayan sağlıklı bir beden ortaya çıkarmaya odaklanmıştı. İlk yöntemle hastalığın kanıtları bedenden uzaklaştırılmaya çalışılıyordu. İkincisinde ise hastalığın nedenleri ortadan kaldırılıyordu.

Okumalar kronik rahatsızlıklara karşı bir doktorun planladığından çok daha karmaşık ve kapsamlı tedavi yöntemleri öneriyordu ve bu tedaviler aynı hastalık için ortalama bir doktorun uygulayacağı süreden daha uzun oluyor, hatta yıllarca sürebiliyordu. □

Yazarın *Bir Medyumun İnanılmaz Yaşam Öyküsü - Edgar Cayce* adlı kitabından alınmıştır.

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Türkan Türk	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Metin Kurt	Üsküdar	Beşiktaş İskelesi
1. Levent Çarşısı	Levent	Ziraat Bankası
Ergün Sariaslan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalıcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semerkant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		
D&R	İstanbul ve diğer illerdeki 40 şubeyi öğrenmek için lütfen sorunuz.	

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Yol İstıraptan mı Geçer?

A. Cemal Gürsoy

HEVES ve merakla başladığımız madde ile temasımız, varlığın gelişerek yol'u keşfetmesi acaba ıstırapla olmak zorunda mı? İstırap kelimesinin ardında etiketlenmiş sayısız varlık deneyimlerinin kolektif bilgisi bize şu zamanda yani yüzeysel zamanda acı, elem, pişmanlık, kendimizi inkar ve içsel barışın provoke edildiği olaylar dizini haber verir. Toplumsal defansımız ıstırap olmadan yürümek, koşmak, başarmaktır. Bazı kesişmelerde buna imkan olur. Sebep-sonuç döngüsünde tüm olayların örgüsüne farklılıklar, dengeler, düalite zenginlikleri katılması gerekmektedir. İstırap aslında birçok hayatlar boyu edindiğimiz olaylar dizisindeki madde bileşimlerini dengeye getirmek, onları daha yüksek bir seviyeye yani yol'a yönlendirmektir. Yol dediğimiz içsel arayış, varlığın kendi kimliğinden özgürleşerek ruh ile buluşmasını gerçekleştirene kadar, unutkanca yürüdüğü inisiyatif bir süreçtir.

Tüm sınavları denemelerin altında yükselirken değiştirdiği realitesidir. O değiştikçe yol'da gelişim mekanizması düzenlenir. Bütün bu olayların arkasında yöneten, yönlendiren, ölçen biçen, kıyaslayan sistemle karşılaşırız. Aslında ilk madde deneyimimizden itibaren içgüdüsel, otomatik olarak çalışır ama farketmeyiz.

Vicdan bu mekanizmanın sanat yönetmeni gibi görev yapar. Alınanlar ve ilk hayat programlarındaki asıl hedefteki deneyimler kayıtlıdır. Bize göredir, varlıksal yükselişimizdeki bilgiler kodlanmıştır. Vicdani gelişim mekanizmasının yol'da dönüştürdüğü tekamül dediğimiz kendini bulma, bilme eylemimizdir. Kendimizi bilirken yöneteni, yaradanı ve görevli varlıkları da bilerek yol'un nasıl çalıştığını anlamaya çalışıyoruz.

Tamam, buraya kadar yol için ıstırap zorunlu imiş gibi, dayatılmış gibi önümüze konmuşçasına anlayabiliriz. Oysaki gerçek hiç de öyle değildir. İstırap bizim eksik bıraktığımız gözlem, kıyas, sınama derslerinin bitirilmesidir. Bu farklı değerlerin yerine konması ancak daha zor, hislerin duyguların irite edildiği, birçok karmaşık olaylar dizisi ve ilişki yumağı ile gerçekleşmektedir.

Varlık dünyayı seçtiği andan itibaren hangi madde bileşimleri ile başladıysa onu sonuna kadar işleyip geliştirmek durumundadır. Bu nedensellik ilkesi yatay ve dikey şekilde işleyen planlarla, sistemlerle çakışır. Olaylar düzenlenir. İçinden çıkılmaz dediğimiz anların sonunda idraklerin çalıştığı öz bilginin de devreye girerek, zengin duygu okuyucularla şuur kendi ötesindeki anlamlı kılmaya başlar.

Tekamül mekanizmasında şuurlu idrakli bir dönem başladığında realiteler hızlı aşılır. Eskiyen realiteler, hakları verilip basamak olarak kullanılır.

Yalnız realitelerin dönüştürülmesinde bırakılan eski değerler bizden çok üstün fedakarlık, dayanıklılık, sadakat çabaları isteyebilir. Bu eforlar duygu olarak yeniden üretilip yerine konuncaya kadar geçen olaylarda bizim sıkı imtihanlarımız olacaktır. Hep acı mı gerekir? Hayır bazen yeni bulduğumuz mutluluklar da aradığımız hedefin yönünde değilse boşluk hissi o tekrar eden olaya, iritasyona yeniden çekilir. Düalite farkları, değerlerin altüst olması, gerçeğin aranışında izlenen yollar, sebep-sonuç ilkesinden bilgi üretir. Oluşan bilgi zamanın kendisidir. Sebep-sonuç arasındaki

*Asla
kaldıramayacağın
yük vurulmaz
sırtına,
boş yere
şikayet dilekçeleri
yazmaya
gerek yok.*

duygular bütünü, oluşan zamanın idraki; zamanla yani bu dünyayla ilk bulduğumuz giriş anı ile bağlantılanır.

Bazı inisiyatif sorgulamalarda aynı gün tesirlerinde başkalaşım yoksa tercih edilemez. Sufinin akşam duasında aynı gün içinde bela ve ıstırap az gelmişse yaradana şikayet edilir. Beni unuttun mu? Bugün kendimi zorlayacak, egomla savaşacak, sahte kimliklerle boğuşacak tesirleri hatırlatmaları göndermedin, diye gönül koyulur. Hani bir günü diğerine benzeyen bizden değildir gibi.

Şimdi yol'un başka bir denge unsuruna bakalım. Olaylar bizi geliştirmek, türlü duygular yaşatmak üzere acı, ıstırap, elem formunda düzenlenmiş olarak gelirken şu ilke de gözetilir. Asla kaldıramayacağın yük vurulmaz sırtına, boş yere şikayet dilekçeleri yazmaya gerek yok. Görevli varlıklar, plansal organizasyonun sana kendinin oluşturduğu değerlerin ve ihtiyaçların yansımaları düzenleyip

yollarlar. İşte şaşmaz bir denge ile işler tüm sistemler; senin yük, acı dediklerin aslında bitirilmemiş eksik işlerdir. Ya da daha ileri düzeyde senin vazifeni oluşturacak alanlardır. Sebep-sonuç ilkesine göre talep ettiğin yer ve ilişkilere kabul edilebilmek için bilmeden de, şuurlu olarak da bazı isteklerde bulunursun. Ve bu ihtiyaç talep-rehberlik sistemi ile değerlendirilir. Senin biriktirdiğin zengin madde bileşimlerinde bu karışımlar vardır. Ancak akıllandırılması vazife sezgisine dönüştürülmesi gerekmektedir.

Yol onun için, kavuşulması vuslat olan olduğu için, düğün gecesi ve varlıksal uyanış olarak adlandırılır. Her şey asli ilkelere uygun dönüşmektedir.

Ruhumuzla olan özgürlük buluşmasında idrakten oluşan şuurlu farkındalıklar, varlığımızla aramızdaki aydınlanmamış katmanları da

kapsayarak her şeyin öz bilgiye, idrakli bilmelere dönüşmesini sağlar.

İlk itilim, ilk merak gibi mantıksal başlangıçlar arar iken, aslında yol'un içinden yeniden yolu bilmeye dair bir giriş yaptığımız ortaya çıkar. Baş ve sonda her duruş, yükselen bir çarkın hareket noktasıdır. Bilinmez inci, bilinir olmak için varı yoğun satıp bilgiyi almak üzere yola koyulduğumuz her an; bir kayıp inci, bizim madde dünyasındaki idraki temas noktasıdır ki bulacağımız inci çok tanıdık gelecektir.

Ama varlık, ilk koyan el ilk anlayan şuur asla aynı olmayacaktır.

Yeni perdeler açılacak, yeni dünyamıza yeni bilgiler akan edecektir; geçmiş ve ıstırap duygusu olmadan... □

Ruhun Derin Kuyusuna İnmek

Sandra Ingerman

ATÖLYE çalışmalarında eğitim verirken şamanların kullandıkları şifa metotlarının ardında bir sihir olduğunu vurguluyorum. Günümüz uygulamacıları metodun ardındaki şifalandırıcı enerji ve güç yerine bir şifa metodunun aşamalarına odaklanıldıklarından, şamanik şifanın çoğu potansiyelinin yitirildiğini güçlü bir şekilde hissediyorum.

Şamanlar daima genişlemiş bilinç durumlarına ulaşmışlardır. Bu bilinç durumlarına topluluktaki yaşlılar tarafından yaratılmış inisiyasyonlar ya da kaderin kendisi sayesinde ulaşılmış olabilir. Genişlemiş bilinç durumlarına geçmişte de şimdi de oruç, vizyon arama veya vizyon bitkileri ile çalışarak ulaşılmaktadır. Pek çok şaman, şamanizmi bir aile üyesinden öğrendikleri için ata ruhlarının enerjilerini de taşırlar. Onlara öğretilen şey uygulanacak seremoni aşamalarının çok ötesindedir. Öğretiyle birlikte atasal enerjinin transferi de vardır.

Çalışmada şifayı ve dönüşümü yaratan şey metot ve seremoniler yoluyla olmamıştır. Şamanın iletmiş olduğu, metotlar ve genişlemiş enerjilerin ardındaki enerji, yani formsuz enerjilerdi.

Değişmiş şuur haline girdiğimizde formsuz enerjilerle birlikte çalışmaktayız. Fakat görüyorum ki çoğumuz gerekli hazırlık çalışmasını yapmadan değişmiş şuur halinde formsuz enerjilerle çalışmaya kalkışıyor.

Zamanlama konusuna ve çalışmanın sonucuna teslimiyet içindeyim. Aynı zamanda da inanıyorum ki sorgulamaya başlamalı ve her birimizin içinde uzanan ruhun derin kuyusuna gerçekten inip inmediğimizi kendimize sormalıyız.

Yalnızca faaliyetlerimizi kısa süre için durdurup zihinsel bir durumdan, “Şimdi ışıktan bir varlık olarak dünyaya sevgi ve ışık yayıyorum” mu diyoruz? Varlığımızla gerçekten şifalandırarak biçimde genişlemiş bir farkındalık durumuna geçiyor muyuz? Ya da bu prensip bizim için yalnızca zihinsel bir kavramdan mı ibaret?

Dans etmeyi sürdürdüğümüz paradoks, dünyada işlev görebilirken aynı zamanda da spiritüel çalışmamıza derin bir biçimde dalmaktır. Spiritüel seremonilerimizi uygulamanın yapay yönlerinden uzaklaşmalıyız. Doğallıkla dönüştüren bir varoluş haline gelmeliyiz.

Gündelik yaşama öylesine kapılıyoruz ki çoğumuz zamanı olmadığını söylüyor. Spiritüel çalışmamızı öncelik haline getirecek yollar bulmalıyız. Bunu kendimiz, tüm yaşam ve gezegen için yapmalıyız.

Düşüncelerle dolu olan olağan bilincinizden sınırsız olasılıklarla dolu ruh alemine kapı açan bir bilince geçmek için gerekli olan hazırlık çalışmasını yapmak için bazı fedakarlıklar yapmanız gerekir.

Doğada yürümek veya oturmak için zaman ayırmak bu kapıyı açabilir. Şarkı söylemek ve dans etmek de aynı şekilde yardımcı olacaktır.

Bu uygulamayı vurgulamamın nedeni, kutsal olanla ilgili bir hissimiz olmadığında onunla tamamen birleşmemizin de mümkün olamayacağıdır. Bu, bizim için yalnızca zihinsel bir kavram olan bir şeyle birleşmenin uygulamanın gücünü kaybettireceği konusuna dayanıyor.

Uzun yıllar önce rüya-zaman öğretmenim olan İsis, “Sevgi dolu bir yaratıcı seni korku ve yetersizlikle mi yoksa sevinç ve bollukla mı programlar?” sorusu üzerine derinlemesine düşünmem için beni teşvik etmişti.

Benden bir bahçede korku programlanmış bir tohumu hayal etmemi istedi. Ne yetişir?

Yetersizlik programlanmış bir tohumu hayal et. Ne yetişir?

Sevinç ve bolluk programlanmış bir tohumu hayal et. Ne yetişir?

Çoğumuz için temel olan korku ve her şey ondan yapılıyor ve ondan kaynaklanıyor.

Ancak yaratılışımıza verilmiş olan sevgiyi varlığımızın tüm hücrelerinde deneyimleyebildiğimiz zaman sevgi, sevinç ve sağlık ile, bolluğu yaratma bilgisi ile programlanmış olduğumuzu deneyimlemeye başlayabiliriz.

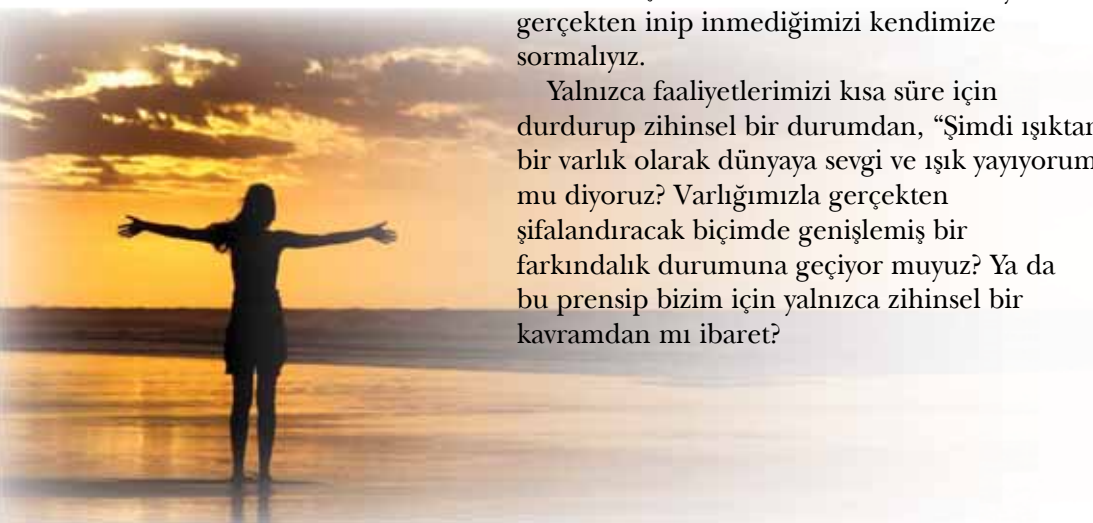
Bir müzik çalın ve yaratıcı enerjiyle tanışmayı isteyin. Yaratılışın nedenleri ve nasıllarını anlamaya çalışmadan ve herhangi bir form olmadan yaratılışın saf enerjisini deneyimleyin. Yalnızca yaratılışın enerjisini deneyimleyin.

Daha sonra enerjiyi fiziksel dünyaya getirin. Boya kalemleri kullanabilir ve enerjinin renkle gelmesine izin verebilirsiniz. Enerjiyi dünyaya şarkı söyleyerek ya da dans ederek de taşıyabilirsiniz. Enerjiyi taşımak için herhangi bir el işini kullanabilirsiniz. Yemek pişirin ve enerjinin yemeğinizi dönüştürmesine izin verin.

Bu sınırsız ve bereketli enerjiyi getirebildiğiniz zaman çalıştığınız metotlar, teknikler ve uygulamaların ardındaki enerjinin sihri deneyimleyebileceksiniz.

Dünyada bir fark yaratacak insanlar haline gelebilmemiz için spiritüel uygulamalarımızı yaşamınıza köprülemeniz konusunda sizi daima teşvik ediyorum.

Yapmakta olduğumuz her şey için kendimizi onurlandırmayı hatırlamalıyız. Yaşamlarımızda geçirmiş olduğumuz her şeyin bizi şu anda olduğumuz kimse haline getirmiş olduğunu kabul etmeliyiz. □

Astroloji; Güneş Sisteminin İnsan Mekanizmasına Yansıması

Hazal Açıklık

KAİNATIMIZ organik bir bütündür. Tıpkı bir vücudun birbirine bağlı organları gibi kainatın her bir parçası bir arada ve sıkı bir bağ içinde çalışır. Ancak insanlık bu bağı unutup kendini doğadan ayrı bir varlık zannetmeye başlayalı beri, insanla kainatı arasındaki bağı anlatan dinsel, ritüel ya da mitsel hikayelere hayal ürünü, gerçeklikten uzak, yalnız çocukların inanacağı şeyler olarak bakılıyor.

Bu düşünce bir yanıyla haklı elbet, ancak çocuk kadar saf bir zihin bizi tekrar bir parçası olduğumuz kainatın bütününe hissetme yoluna sokabilir. Ve zamanımızda ne yazık ki çocukların saflığını küçümseyen evrenine yabancılaşmış düşüncenin yaşamaya devam etmek için pek şansı yok. Neden? Çünkü dünya, “insan” denen emanetini yetiştirdi ve onu teslim etmeye hazırlanıyor.

Ruhsal bilgileri bir yana koyduğumuzda dünyanın değişen iklimi, artan kimyasal miktarı ile şehirlerin doğayı yok edişi, doğanın yok oluşuyla paralel insana dair duygusal-yaşamsal enerjinin ve isteğin hızla yok olması bize bir değişimi açıkça anlatmakta zaten. Ancak bu değişen parçaları bir bütünlük içinde görmeyi reddeden, olup bitenleri bütünsel bir bakışla ele alan ruhsal metinleri yok sayan “materyalist” bakış açılarında dikkat etmek gerekiyor. Çünkü bu materyalizm bağına, evrensel değerlere açılmak için eşikte bekleyen doğamızın önünde aşılması zor bir set oluşturuyor.

Ölümden sonra yaşam var mı? Ruh diye bir şey var mı? Hayatın anlamı ne?

Hemen her konudaki ateşli tartışmanın gerçeği arayan zihinlerde olduğu son nokta bu sorular oluyor. Tartışılan ister siyaset, ister sanat, ister günlük sorunlar olsun, dürüst bir çaba gerçeğin özüne yönelecek ve bu hayatın ardındaki gerçek anlamı anlama merakını duyacaktır.

Kendini “ben”den olarak bilen insan, kullandığı bu makineyi neden kullandığını, ne amaca hizmet ettiğini elbette ki merak edecektir. Etmezse? O zaman boş ve amaçsız geçen günler ilkesiz bir hayata, ilkesiz hayatlar ilkesiz toplumlara ve toplu yaşamlara evrilecektir. Oysa bu beden bir amacı vardır ve insan denen varlığın bu bedenle amaçladığı, hizmet ettiği daha yüksek bir varlığı, daha yüksek bir yaşama biçimi mevcuttur. İnsan için bu yaşama geçebilmek ise *İlahi Nizam ve Kainat* kitabında “asli ilke” olarak adlandırılan “tanrı”nın icaplarıyla kurulmuş olan evren mekanizmasından şuurlanarak ayrılabilmesi gerektirmektedir. Diğer bir deyişle “nirvana” deneyimi yahut “uyanmak”...

Söylerken kolay, ama “şuurlanmak” kolay elde edilir bir şey mi?

Bazen insanların kendilerine ait öyle kilit soruları olur ki, bir soru sorup bu sorunun karşılığında bütün cevabı, hayatın anlamını almayı umarlar. Böyle kolaya kaçan bir zihnin ise, tıpkı yatağından kalkamayan tembel bir vücut gibi çalışmadan ve uğraşmadan her şeye sahip olmak istediğinden yerinden kalkamayıp uykuya devam edecektir. Çünkü şuurlanmak çaba gerektiren bir iştir.

Tek bir soruyla kimse hayatın anlamını öğrenemez. Bizim öncelikle bunun çaba gerektiren, bazen oldukça zor olan ama bizim çabamıza cevap vermemesinin imkanı bulunmayan bir süreç olduğunu kabul etmemiz gerekir.

Bütün bunların astrolojiyle ne ilgisi var?

Lisede bir öğretmenim, “Ne alakası var?” diye soran herkese sözlü notunu sıfır vereceğini söylemişti. O zaman takıntılı birisi olduğumu düşünmüştüm. Elini taşın altına sokan bu çabasının asıl nedenini şimdi anlıyorum. Onu anlamayan herhangi birinin ona deli gözüyle bakmasına aldırmaz etmeden ruhunda gayet iyi “bildiği” bütünlüğü savunmuş ve inandığı bu bütünlüğe etrafını “alakaları sorgulamaya” yönlendirerek hizmet etmişti.

Her şeyin birbiriyle bir ilgisi vardı çünkü ona göre, her şey bir bütündü. “Ne alakası var?” demek, tembellik, kendini beğenmişlik ya da bilgisizlik demektir.

Bütün bunları, güneş sistemimizi oluşturan her bir parçanın aslında bizi de oluşturan parçalar olduğunu söyleyebilmek için anlattım. “Ne alakası var?” diyerek uyumaya ve tembelliğe devam eden zihni bir kenara bırakıp aradaki alakaları anlamamanın zamanı geldi.

Dünyamıza Güneş'ten, Ay'dan, yıldızlardan, diğer gök cisimlerinden ve gezegenlerden milyarlar kere milyarlarca

*doğrudan ve dolaylı tesir gelir ve bir tesir ağı bütün dünyayı kucaklar.*¹

Yukarıdaki satırlarda anlatıldığı gibi, organik bir bütün olduğunu söylediğimiz bu parçaları birbirine bağlayan bir çok tesirler ağı bulunmaktadır. Yeni bilimde bu etkileşimi “morfik alan” etkisiyle benzeştirmek mümkün. Daha ince enerji alanlarının varlığı gelişen teknolojik imkanlarla algı eşliğinin üstüne de ya da altında kalıyor olan kısımlarıyla da yavaş yavaş fark edilmeye başlanıyor. İspatlar bir yana, bütün bu süreçte önemli olan “hiçbir şeyin bizim *gördüğümüz* kadarla sınırlı olmadığı” algısına açılabilmek, evrenin sonsuzluğunda tek bir bilgi biçimine ya da tek bir sembolizme sıkışıp kalmadan gelişen algının önünü açabilmek. Çünkü her şey değişmek ve dönüşmek zorundadır. Görülmesi gereken en basit gerçek bu. Bu gerçek görüldükten sonra da sistemin bilgisinde ilerlemek için bitmeyen bir dönüşüm sarmalında hep daha üst bilgilere doğru genişlemek yeteneğindedir insan.

Tesirler “asli ilke” olarak sistematize edilen tanrının icaplarıyla yönetilmekte olan ve ruhlar ile evrenleri kapsayan bir tesirler ağı oluşturur ve bu tesirlerin dışında hiçbir hareket kalmamakla birlikte bu tesirler tamamen ruhların tekamülleri için kurulu bir sistemi birbirine bağlayan araçlardır diye kısaca özetlenebilir bu mekanizma. Böylece evrenle insanın bütünlüğü, ikisinin de bu tesirlerle sarılı oluşu, bu tesirler vasıtasıyla hareket edişleri ve ruhların ilerleyişleri

-tekamülleri- nispeten anlaşılabilir bir noktaya inmektedir.

...Yani bütün bunlar, manyetik alanlar üzerinde yapılan tesirlerle, o alanların bağh oldukları madde bileşimlerinde çeşitli dönüşümler meydana getirerek olur.

Elbette duyu algılarının sınırlarından sonra başlayan “sezgi duygusu” bizi daha üst noktalara taşımaktadır evren konusunda. Çünkü sezgiler, evrenin konuştuğu dildir. Ve her yanımız bize bu sezgileri taşıyan bir tesirler ağıyla örülüdür. Ruhun tekamülü için işleyen bu mekanizmanın prensiplerini anlatan bir dil ise gezegenler ve bu gezegenlerin yörüngesel hareketleriyle “konuştukları dildir”. Gezegenler kesin olarak evreni oluşturan parçalardır ve saptırılmaz bir hareket ritimleri mevcuttur. Yukarıda bahsettiğimiz gibi evrenin her noktasının birbiriyle olan organik ilişkisi, gezegensel hareketlerin bizim küçük hayatlarımızın bir parçası hatta daha doğru bir anlatımla “bir modeli” olduğu gerçeğini bize anlatır.

İlahi Nizam ve Kainat kitabında belirtildiği gibi gezegenler yani güneş sisteminin kendine ait bir manyetik enerjisi bulunan bu parçaları, büyük kütleleri ve dolayısıyla yaydıkları etkili tesirleriyle bizim manyetik alanlarımızı etkilemekte ve evrenin büyük düzenine zihinlerimizi uyandırmak için “bize bazı imkanların” kapısını açmaktadır. Tıpkı bir öğretmenden öğrenilen ders gibi

bir gezegen, sistemin daha büyük bir parçası olarak kendi manyetiğiyle bu sistemin güçlerini ve düzenini bizlere aktarmaktadır. Yörüngesel hareketler değişmez nitelikleriyle daima aynı biçimde seyrederek bu evrenin görünen, düzenli olan, kosmos olan parçasını anlatmakta ve bu parçaya uyum sağlayacak imkanları belirtmektedirler. İnsanların, toplumların ya da toplumlar arası ilişkilerin yönünü, ister inanılm ve inceleyerek kendi gözlerimizle görelim ya da tembellik ederek inkar edelim, bu tesirler yönlendirmektedir.

Ancak elbette “kader” ve “özgür irade” kavramlarını bir arada barındıran bu sistemde, gezegenler ve onların etkisi (kader diyebileceğimiz kısım) zannedildiği gibi bir zorunluluğu anlatmamaktadır. Gezegen etkileri ya da kader, Steven Forrest’ın da *Değişen Gökyüzü* isimli kitabında belirttiği gibi yalnızca *bize sorulan sorular*’dır. Özgür irade, yani cevap verme hakkı daima kişinin kendine aittir. Gezegen etkileri düzenli hareketleri sırasında her kişiye doğum anında aldığı asli etkiye göre değişik sorular sorar, bu sorulara verilecek yanıtlar ise herkesin kendine bırakılmıştır. Herkes aynı soruya farkı cevaplar vermekte tamamen özgürdür.

Dolayısıyla insanların gözünde astrolojik bir muammaya dönüşen bir sorun da bu bakış açısıyla çözülmüş olur; “Aynı gün, aynı saatte, aynı yerde doğmuş olan iki insan ‘aynı kadere mi’ sahip olacak?” Evet, ancak “kader kavramını

*Özgür irade,
yani
cevap verme hakkı
daima kişinin
kendine
aittir.*

parçalarına ayrıştırarak baktığımızda bunu anlamak kolaylaşacaktır.”

Sistemin mutlak etkisi ve özgür irade, evren ve ruh varlığı gibi birbiriyle daima etkileşim içinde ancak birbirlerinden tamamen farklı iki unsurdur. Bir benzetmeyle, evren bir okul, ruh varlığı ise ondan öğrenmek isteyen bir öğrencidir denilebilir. Aynı anda dünyaya gelen bu iki insanın “kaderlerine” dönersek, ikisi de evrenden kendi hayatlarına aynı tesirleri alacak, aynı zaman aralıklarında benzer sıkışmaları ya da şansları deneyimleyeceklerdir. Elbette bu şanslar ve sıkışmalar ikisinin hayatında da farklı şekilde belirecektir ama etkileri aynı olacaktır. Fakat iki kişinin ikisi de -farklı ruh varlıkları olarak- bu sıkışıklıklara farklı yaklaşacak ve sonucunda farklı deneyimlere ve edinimlere, kayıplara ya da kazançlara sahip olacaklardır. Bu etkiler, birisinin zengin olmasına sebep olurken, akıllıca davranmayı beceremeyen bir diğerinin iflas etmesine de sebebiyet verebilir. Birini akıllandırırken, bir diğerini isyana sürüklemesi mümkündür. Etkiler yalnız

¹ Makaledeki tüm alıntılar İlahî Nizam ve Kainat kitabına aittir.

soruları soracak, cevabı veren ise özgür iradesiyle bir ruh varlığını temsil eden “insan” olacaktır. Kişinin cevabının niteliğini de elbette ki kişinin hayattaki genel çabası, öğrenmek ve “kendini bilmekle” ilgili gayreti belirleyecektir.

Burada astroloğun haritadaki bir Mars transitisiyle ilgili söyleyebileceği şeyler ancak Mars’ın artı ve eksi yönleriyle ona vereceği etkiyi kişinin anlaması ve tanımasına yardım edici nitelikte olabilir. Böylece tanımlanmış olan etki, nasıl kullanılacağı hakkında bilinçlenilmiş bir *malzemeye* dönüşebilir. Bunun dışında bu etkiyi alan birinin kavga mı çıkartacağı yoksa pozitif davranıp bu enerjiyle iddialı bir girişimde mi bulunacağı astroloğun belirleyebileceği bir unsur değildir. Gökyüzünden yüzyıllardır edinilen bilgiye dayanan bir çerçevede bilinçlenme sağlanabilir ve bilinç

her türlü zorluğun karşısında sahip olunabilecek en güçlü yardımcısıdır, ancak yine de seçimler her zaman kişinin kendinden başka kimseyle ilgili olamaz.

Ruhun bu mekanizmaya uyum sağlama çabası, ondan almak istediklerini elde etmesi, mutlaka bu etkilerden *faydalanabilme* olanaklarıyla yakından ilgilidir. Bu yüzden astrolojik bilgi, her zaman insanların “kendilerini bilme” yolunda onlara büyük yardımlar sağlayacak bir araç olarak işlev görecektir. Nitelikli bir astrolojik bilgi, bir fal ya da tahmin değil kişinin evrenle bağını açıklayan ve bu konuda onu bilgilendiren, “kendi bilgisi”ne ulaşmasına yardımcı olacak önemli bir kaynaktır. Bu kaynak iyi kullanıldığı takdirde insan mekanizmasının derinine ulaşmak konusunda oldukça önemli bir kapıya dönüşecektir. □

BİLYAY VAKFI, MTİA DERNEĞİ VE RUH VE MADDE YAYINLARI FACEBOOK'TA!

Değerli Okurlarımız,

Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşip Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk.

Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşip duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

Böylece, sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi öğrenme şansımız olacak.

Dilerseniz internetteki facebook gruplarımızı

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>

ve

RUH VE MADDE KİTAP KULÜBÜ

<http://www.facebook.com/groups/205985712775099/>

adreslerinden ziyaret edebilir, ÜYE olabilirsiniz.

Bu gruplarda periyodik olarak anketlerimiz, ödüllü sorularımız ve bazı sürprizlerimiz de olacak. Katılımızı bekliyor, ilginize teşekkürler ediyoruz.

Ruh ve Madde
Yayınları

Sıkıntılar ve Değişim

Robin Norwood

BU İKİ KAVRAM, yani sıkıntılar ve değişim o derece içinden çıkılmaz bir şekilde birbirlerine bağlıdır ki herhangi bir sıkıntının şiddetini talep ettiği değişim derecesiyle ölçme eğilimindeyizdir. Kendimizi günlük deneyimlerimizin içinde yer aldığı koşullar çerçevesinde tanımlayıp, kimliğimizi kaybetme korkusu ile bu koşulların değişmesine karşı direniriz. Alışık olduğumuz, adet edindiğimiz şekilde davranmayı kesersek kim oluruz? Olaylarla başa çıkabilir, mücadele edebilir miyiz? Aşırı değişimin, uyum sağlayamayacağımız kadar fazla stres demek olduğunu, fiziksel ve zihinsel sağlığımızı zayıflatacağını içgüdüsel olarak biliriz. Bizi *güçsüz* düşürür.

Yine de değişim yaşamın tümü için gereklidir, esasında canlı olmanın özüdür. Engel olunduğunda yaşam enerjisinin akışı kesilir, sonuç ise uyuşuk bir durgunluk ya da katı bir donukluktur. Sıkıntılar ise bizi değişmeye zorladıkları için canlandırır, eski alışkanlıklarımızı sarsıp, bizi esnetir; kullanılmayan yönlerimizin uyanması ve gelişmesini talep eder. Bize *güç* verir.

Peki ama hangisi? Güçsüz mü düşürür, güç mü verir? Enerji mi verir, zayıf mı düşürür? Değişim, bunlardan herhangi biri olabilir. Ve ikisi de olabilir.

Tarot destesindeki Kule isimli kart, ıstırabın ani ve patlayıcı gücünü tasvir etmektedir. Kartta, büyük bir yıldırımla ikiye ayrılmış bir kule ve tepe taklak fırlatılıp düşmekte olan iki aciz insan figürü vardır. Bu kart açıkça ani belaları, musibet ve afetleri işaret eder, yani en çok korktuğumuz olayları. Hiç kimse Tarot'ta Kule kartını görmekten dolayı mutlu olmaz. Fakat Kule bazen gereklidir çünkü aynı zamanda zor koşulların değişmesini, durgunluğun sonunu ve *donmuş enerjiyi harekete geçiren ani bir olayı* da işaret etmektedir. Acil bir durum aslında bizi, en yüksek ve en kahramanca insani niteliklerimizi ve kapasitemizi açığa çıkarmaya davet eder. İçimizdeki en iyi özelliklerin *ortaya çıkmasını* talep eder.

Çoğunlukla, insanlar acil bir durumda harekete geçmeleri istendiğinde, kendilerini hiç olmadıkları kadar canlı, doğal güçleri ve varlıkları ile temas halinde ve de yaşamla bağlantılı hissettiklerini anlatmaktadırlar. Normal koşullarda, hepimizin inatla sıkı sıkıya yapıştığı günlük kimliklerin ötesine ve üstüne çıkmışlardır onlar. Büyük bir tehlike karşısında, her zaman takındığımız sahte tavırlarımız yok olur, tedbir elden bırakılır ve böylece, kahramanca bir bütünleşme, samimiyet ve gerçeklik anında liderlik için gereken kapasite ve kararlı davranış şekli ortaya çıkar. Bu anlara, bir sinema ya da tiyatro

oyununda şahit olduğumuzda içimizden alkışlamak ya da ağlamak gelir çünkü kahramanın artık sonsuza dek değişmiş olduğunu, tarif edilemez ve gizemli biçimde genişleyip büyüdüğünü ve daha önce hiç olmadığı kadar kendisi olduğunu fark ederiz.

Hayatımızı değiştiren büyük olaylar nadiren kısa sürelidir ama aslında bir afet gibi kısa bir an sürseler bile etkileri haftalarca, aylarca, yıllarca, asırlarca sürer. Ve bizler tepki veririz, uyum sağlarız ve kendimizi tanımlayışımızı değiştiririz. □

Kaynak: Yazarın *Niçin Ben, Niçin Bu, Niçin Şimdi?* adlı kitabından alınmıştır.

Pisagor ve Gnostisizme Göre İsim Analizine Giriş

Rafet Gökhan Ayyüce

Nümerolojinin Temelleri

NÜMEROLOJİ biliminin felsefi temelleri Pisagor ve Gnostisizm'e dayanır. Sırasıyla bu iki ekol Antik Yunan ve Hristiyan tasavvufu şeklinde algılanabilir. Gnostikler Pisagor'un ve diğer antik gizem kültürlerinin bilgeliklerini Anadolu'da ve Avrupa'da yeraltına inip marjinalize olarak Orta Çağ'a taşıırken, Pisagorcular ise neo-Platoncu bilgeliği İskenderiye üzerinden Endülüs'e taşımışlardır. Bu geleneklerde belirleyici olan temel inanç, mana aleminin esas olduğu, yani ruhun ve ruhsal alemlerin varlığının kabulü ve bu alemlerin maddesel alem üzerindeki tasarrufunun temel hakikat olduğu inancıdır. Dolayısıyla biz ruh varlığı iken kaba hatlarıyla yaşam planımızı rehberlerimizin danışmanlığında hazırlarız. Önceki hayatlarda eksik kalan yönlerimizi geliştirmeyi gözeterek işbirliğiyle oluşturulan bu planın illa bire bir yaşanması söz konusu değildir. Gnostikler bu gerçeği kendilerine hatırlatmak üzere her ayınlarında başka bir kişiyi sırayla rahip seçip töreni onun yönetiminde gerçekleştirirlerdi. Daha sonra bu kontrata ve role onay verip tekamül etmek üzere dünyaya enkarne oluruz. Tabi bu arada bütün bu yol haritasını unutup kendimizi aramaya başladığımız andan itibaren, niye bunlar benim başıma geliyor diye şikayete başlarız. Özetlemek gerekirse, ruh varlığı doğmadan önce doğacağı yeri, zamanı, ailesini ve ismini kendi inisiyatifi ve rızası ile seçer. Seminerlerimde en çok itiraz edilen noktayı da burası oluşturuyor. İnsanların aklında hemen şöyle bir itiraz yükseliyor: "Eğer kaderimiz alnımıza yazılmışsa bireysel iradeyle ne oldu?"

1	2	3	4	5	6	7	8	9
A	B	C/Ç	D	E	F	G	H	I/İ
J	K	L	M	N	O/Ö	P	Q	R
S/Ş	T	U/Ü	V	W	X	Y	Z	

Tablo 1

Kader kavramı geleneksel olarak belirlenmiş ve sözlük anlamıyla anlaşıldığından bu itiraz ilk bakışta haklı görünüyor. Lakin içinde bizim seçimlerimizi belirleyici kabul eden daha interaktif bir senaryonun, ruhun kendisi tarafından holistik bir bakış açısıyla hazırlandığını düşünürsek ve ötealem boyutunda şuurumuzun daha geniş ve açık olduğunu hesaba katarsak, yapmış olduğumuz planın karakterimizi oluşturduğunu anlarız. Karakterimizin de kaderimizi yönlendirdiğini kabul edersek, hem doğmadan önce rehberler tarafından önümüze sunulan menüden seçim ve özgür irade imkanının kaybolmadığını, hem de hayatta başımıza gelen olaylara verdiğimiz tepkilerin sonucunda artacak veya azalacak olan kısmetimizin miktarının kişinin bizzat kendisi tarafından belirlendiğini görürüz. Bu bakış açısından harfler önceki hayatlarda liyakat gösterilip hak kazanılmış özellikleri, doğum tarihi ise bu yaşam kontratında başarılması arzulan özelliklerin ifadesi olarak okunabilir.

Nümerolojinin Metodolojisi

BİR ismi ele alırken yapılacak analiz işleminin safhaları şunlardır:

a) İsmi sesli harflerinin sayısal değerinin toplanıp sadeleştirilmesi

- sonucu ana kulvarın tespiti.
- b) İsmi sessiz harflerinin sayısal değerinin toplanıp sadeleştirilmesi sonucu yan kulvar tespiti.
- c) İsmi sesli sessiz bütün harflerinin değerlerinin toplanıp sadeleştirilmesi sonucu fondaki kulvarın tespiti.
- d) Şakra sütununa göre hangi şakrada kaç harf düştüğünün ve karmik borçların tespiti.
- e) Harflerin yıllara göre yankılanış tablosunun yapılabildiği yaşta hangi harf etkisinde olduğunun tespiti ve harf kalitelerinin dengesinin karşılaştırılması.

Sırasıyla varlığın vitrinini (a), mutfağını (b), üslubunu (c), voltajlarını (d), eğilimlerini (e) ele alacağız.

Çalışmamızda Florence Campbell'in yazmış olduğu *Sayılarla Saklı Yaşamınız* adlı kitabı temel alacağız. Pisagor'un sistematize ettiği şekliyle harflerin rakamsal karşılıkları için Tablo 1'e bakalım.

Bu tabloya göre evrimimizin şu anda bulunduğu aşamasında herkeste asgari olarak faal olan dokuz şakraya göre harflerin dağılımını yapmış oluyoruz. Dolayısıyla kök şakradan başlamak üzere;

1. Şakra harfleri: A J S Ş
2. Şakra harfleri: B K T
3. Şakra harfleri: C Ç L U Ü
4. Şakra harfleri: D M V

5. Şakra harfleri: E N W
6. Şakra harfleri: F O Ö X
7. Şakra harfleri: G P Y
8. Şakra harfleri: H Q Z
9. Şakra harfleri: I İ R

Her şakranın aynı zamanda bir kulvar olduğunu düşünürsek, kişinin C. G. Jung'un ifade ettiği şekliyle arşetip sel rollerden hangisiyle alakalı bir deneyime kendini hazırladığı ortaya çıkacaktır. Bunu anlamak için burçlarda geçerli olan genel mantığımızı kullanabiliriz. Şöyle ki:

1. Kulvar: Lider tip, ben ve benim demek, inisiyatif ele almak, köklenme, yaratıcılık.
2. Kulvar: Aşık tip, sen ve senin deme, başkalarının duygu ve düşüncelerine uyumlanma.
3. Kulvar: Oyuncu tip, bireysel ifade duyarlılığı, egoyu tanımlama, kelimelere yatkınlık.
4. Kulvar: Muhafazakar tip, biz ve bizim deme, büyük kavram ve değerleri koruma.

5. Kulvar: Yenilikçi tip, sosyalleşme, merak, hayat tecrübesi edinme, dünyayı keşfetme.
6. Kulvar: Ebeveyn tip, aile değerleri, huzur, sükunet, sorumluluk, farkındalık, denge.
7. Kulvar: Ruhsal tip, analiz etme, ayrıştırma, derin düşünme, tefekkür, inziva, bilgelik.
8. Kulvar: Dünyevi tip, yönetim, iktidar, maliye, organizasyon, mülk hakimiyeti, misyon.
9. Kulvar: Sanatçı tip, hümanizm, merhamet, çocuksu saflık, duygusallık, sentez, ilham.

Burada ruh varlığı inisiyasyon sınırından geçerek özel kulvarlara doğru ilerliyor:

11. Kulvar: İdealist tip, evrene açılmak, dünyanın aşılması, orijinallik, idealarla düşünme.
19. Kulvar: Hizmet tipi, kozmik yasalara uyumlanma, benlik ve egonun silinişi, vahdet.
22. Kulvar: Üstat tip, maddesel ustalık, dünyayı daha ruhsal bir yer yapma, yeni sahalara açma.

Esasen on iki sarmallı DNA yapısına ve on iki şakralı enerjetik bedenlerden oluşan tasarıma sahip varlıklar iken, Atlantis felaketi sonrası iki sarmallı ve iki şakralı yapıya düşerek yeniden evrimleşip on ikili sisteme tekrar ulaşma yolunda yürümekteyiz.

Bir ismi ele alırken; öncelikli olarak sesli harflerden yola çıkarak, kişinin ruh güdüsünü buluruz. Bunu kişinin dünyayı nasıl gördüğü ve kendini dünyaya nasıl gösterdiği, yani bir nevi kişinin vitrini olarak ele alabiliriz. Sesli harflerin sayısal karşılıklarını yerlerine

yerleştirip topladığımızda ortaya çıkan sayı tekrar kendi içinde sadeleştirilerek temel rakamlara indirgenir. Böylece kişinin ana kulvarını saptamış oluruz. Toplamda ortaya çıkan sayı 11 veya 22 olursa sadeleştirme işlemi uygulanmaz, bu özel sayılar toplama ve çıkarma işlemine dahil edilmez. Şimdi bilindik bir örnek üzerinden analizimize geçelim. Ulu önder Atatürk herkesin aşına olduğu bir figür temsil ettiğinden dolayı, biz de bu örnekle başlayacağız:

3 1 1 5 1 1 1 3
MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Şimdi Mustafa isminin kendi içinde toplam değerinin 5, Kemal isminin değerinin 6, Atatürk soyadının ise gene 5 değerinde olduğunu bulmuş olduk. Böylece toplama işlemine neresinden başlarsak başlayalım, 11 değerine ulaşırız ve geride toplama dahil edilmeyecek olan 5 değeri kalır. Dolayısıyla bu ruh varlığının kendi tezahürünü aynı anda hem idealist olan 11 kulvarından hem de yenilikçi olan 5 kulvarından beslenerek oluşturduğunu görürüz.

Bir sonraki aşamada varlığın doğum anındaki şakralarının potansiyellerine,

yani diğer bir deyişle voltajına bakmaya geliyoruz. Harfleri birer anten olarak imgelersek, evrende hangi enerji kanallarından ne kadar güçle besleniyor olduğumuz buradan anlaşılabilir. Bu da bize varlığın önceki hayatlarında hangi dersleri çalışıp başarmış olduğunu ve hangilerinden sınıfta kaldığını gösterecektir, diğer bir deyişle hangi harflere sahip olma liyakatını kazandığını göreceğiz. Bunun için şakra sütunu diye ifade ettiğimiz bir döküm metodu kullanıyoruz. Varlığın isminde hangi şakra harfinden kaç tane bulunduğunu sayarak not ediyoruz.

9 şakra (astral beden) harflerinden	x (1) adet
8 şakra (aura bedeni) harflerinden	- (0) adet
7 şakra (başın tepesi) harflerinden	- (0) adet
6 şakra (üçüncü göz) harflerinden	x (1) adet
5 şakra (boğaz) harflerinden	x (1) adet
4 şakra (kalp) harflerinden	xx (2) adet
3 şakra (göbek) harflerinden	xxx (3) adet

2 şakra (cinsel) harflerinden
xxxxx (5) adet
1 şakra (kök) harflerinden
xxxxxxx (6) adet
bulunduğunu saptamış olduk.
Değerlendirme yaparken bir birim harf
varsa bunu o şakranın özelliklerinden
faydalanıp beslenmeye yeterli
kabul ediyoruz. Yani varlık önceki
hayatlarından en az birinde bu dersi
başarıyla yerine getirmiş ve bu şakrayı
aktive etmiş oluyor. Eğer iki birim
harf var ise o şakradan güçlü etkiler
aldığını, üç birim var ise belirgin ve
başat etkiler aldığını söyleyebiliriz.
Ancak harflerin adedi üç birimi geçiyor
ise bunu varlığın bu meziyetleri ana
kaldırıcı gibi kullanarak hayat amacına
varmada buradan esas değeri yaratma
eğiliminde olduğunu görüyoruz.

- Sıfır birim, hiç harfi yok, bu dersi henüz öğrenememiş, karmik borç mevcut, çaba şart.
- X Bir birim besleniyor, yeterli, karmik borç söz konusu değil, akış kendiliğinden oluşur.
- XX İki birim besleniyor, güçlü ve bariz.
- XXX Üç birim besleniyor, oldukça güçlü ve başat.
- XXXX Ve daha fazla birim harf var ise varlık buradan değer yaratıp yaşam planını gerçekleştirme ana kaldırıcı noktası olarak bu şakranın niteliklerine yaslanıyor demektir.

Böylece Atatürk'ün birinci şakranın niteliklerini ortaya çıkarma kapasitesinin tam altı kat gücünde yani oldukça yüksek olduğunu, diğer bir deyişle, matematiksel ifadesiyle bir

sayısının altıncı üssü değerinde liderlik ve orijinallik niteliğine sahip olduğunu söyleyebiliriz. Fakat bunu dengelemesi gereken ikinci şakra harf adedinde tam beş adet bulundurarak başkalarının düşüncelerine de önem verdiğini yani illa liderlik yapacağım iddiasını, bu liderliği başkaları için yapacağını ve despotluğa düşmeyeceğini de ortaya koyuyor. Buralardaki yüksek enerji kapasitesi hakim olunması daha zor bir nefis yapısından dolayı ekstra sorumluluk getirdiğinden, tamamı olumlu yönde ifade edilmezse otomatikman sorunlara yol açıyor, bu kişi özelinde bunun sonuçlarını birinci şakranın negatifinde bağımlılıklar olarak ve ikinci şakrada ise aşk hayatının dalgalanmalarında görebiliyoruz. Üçüncü şakrada üç birim harf getirerek kelimelerle arasının oldukça iyi olduğunu ve bireysel ifadesinde sorun olmadığını, entelektüel kapasitesinin güçlü ve başat özelliklerinden olduğunu, düzenleme ve organizasyon kapasitesinin had safhada olduğunu görüyoruz. Kalp şakrasındaki kendine hakimiyet, sabır sebat, ve hakikate riayet kapasitesinin iki kat gücünde yani güçlü ve bariz olduğunu saptarız. Boğaz ve üçüncü göz şakrasında birer harfi oluşu bu özelliklerden yeterli derecede beslendiğini sosyalleşme ve sorumluluk almada

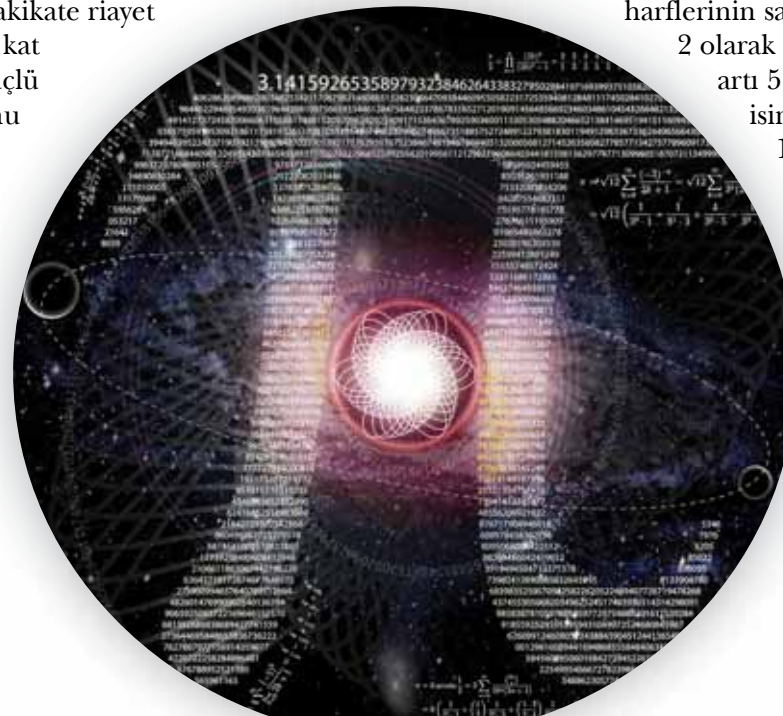
sorunsuz ve karmik borcu olmadığını gösteriyor.

Hem yedinci hem de sekizinci şakrada harfinin bulunmaması varlığın önceki hayatlarında araştırma, inceleme, içe dönme ile dünya hakimiyeti, mal mülk, yöneticilik ve finans konularıyla pek ilgilenmediğini ve karmik borcu bulunduğunu görüyoruz. Atatürk'ün hayatında bunları oldukça iyi tatbik ettiğini tarihe bakarak söyleyebiliriz. Doğum tarihi ay ve gün olarak belli olmadığından, varlığın bunları gerçekleştirirken doğum tarihinden eksik harfi bulunan şakralar için takviye alıp almadığını saptayamıyoruz. Sonradan kazandığı "Gazi" ve "Paşa" ünvanlarındaki g ve p harfleri yedinci şakranın hakkını vermeyi başardığını, z harfi ise sekizinci şakrayı açmayı başardığını göstermekte. Dolayısıyla eksik kalmış olan özelliklerin bu hayatta abartılarak ortaya koyma çabası ona bir sonraki hayatlarında bu şakraların harflerini de taşıma ehliyeti vermiş oluyor. Gazi kelimesinin sesli harflerinin sadeleşmiş değerini 1 ve paşa kelimesinin sesli

harflerinin sadeleşmiş değerini 2 olarak hesaplayıp 11 artı 5 şeklindeki ana isimle toplayınca, 11 artı 8'i, yani hem maddesel dünyanın hem de manevi dünyanın gereklerini kendi bünyesinde sentezlemeyi başarmış güçlü bir 19 nolu kulvar

adayı ortaya çıkıyor. Büyük önderin hayatındaki 19 sayısının oynadığı etkin rol ise bize kendisinin 19'luk mertebesine doğru emin adımlarla ilerlediğini gösteriyor. Bu profil için yapacağımız son yorum onun başkaları için liderlik yapmaya azimli ve kararlı olduğudur.

Genellemek gerekirse, ülkemizin insanların yüzde 60 gibi bir çoğunluğunun bir ila dokuz arasındaki normal kulvarlarda, yüzde 20 civarının inisiyasyon kapısı eşliğine gelip çıraklığa başlayan 11'ler kulvarında (özellikle 1980 sonrası indigo akınındaki yeni çocuklarda görülür), kalan yüzde yirmisinin ise kapıdan geçmiş olup kalfalık mertebesindeki 19'lar kulvarından tekamüllerine devam ettiğini söyleyebiliriz. 22'ler ise nüfusun 10 binde biri ile 20 binde biri civarında çok nadir olarak gözüküp ustalıkları manevi boyuttan ziyade maddesel alemi kapsamaktadır, yani dünyayı daha ruhsal bir yer yapmaya gelmişlerdir. 11 ile beraber evrene açılan varlık çıraklık seviyesinde "yukarısı nasılsa aşağısı da öyledir" diyen Hermetik yasayı izleyerek, 19'a geldiğinde yukarısını anlamış olur ve kendini de yukarıya benzetir. 22 de ise aşağısını da yukarısına benzetme güdüsü bulunur. 1 ile 9 arasındaki bölgede bir hiyerarşi ve üstünlük bulunmazken, 11 den itibaren üstünlük söz konusudur, lakin her üst kulvar alttan gelenlere hizmetle yükümlüdür. □

GERÇEĞİN TİTREŞİMLERİ

Gökkuşağının Üzerinde Bir Yerde

David Icke

2. Bölüm

EBEN'İN BİLİNCİ, artık çalışmayan beyinden kopup, perilere, meleklerle karışmış. Bedenin dışındayken ilk deneyimlediği realite pek de iç açıcı değilmiş. *Cennetin Kanıtı* adlı kitabının bu bölümünde şöyle anlatıyor: “Burası sanki ‘görünür bir karanlık’ gibiydi. Sanki çamurun içine batmış gibiydim, ama sanki camın içinden bakıyormuş gibi görebiliyordum.”

Dr. Eben'in burada bir farkındalığı var, ama kendini tanımlama bilinci yok. Buna “Solucan gözüyle görünen alem,” demiş. Sonra uzaktan, ama güçlü bir şekilde ritmik bir tıkırtı, biraz kalp çarpmasına benzeyen, ama daha karanlık ve mekanik-sanki bir metali başka bir metale vurma sesi veya dev bir örse vuruluyormuş gibi sesler duymuş... O kadar güçlü vuruşlar ki, dünyayı veya çamuru veya nerede ise orayı titretiyor gibi...

Bence burada Dr. Eben, “archon”ların alemine girmiş. Yani gasp edilmiş olan dünyanın kötü kopyası bize işte buradan yansıtılıyor. Eğer insanlar, çok düşük enerji seviyesi ile ölmüşlerse buradan kurtulamıyorlar. Sonra da, ya orada kalıyor, ya da şimdi bizim deneyimlemekte olduğumuz dünyanın bu kötü kopyasına yeniden enkarne oluyorlar. Sözümlü ettiğim bu yolculuğu, yaşadığımız bu dünyada, “ruhunu şeytana satmış” diye ifade ettiğimiz, yani insanlığı manipüle eden archon-sürüngen soy ve onlarla bağlantılı kukla kişiler yapıyorlar...

Ölüme yakın deneyim yaşamış olan kişilerin ortak teması, ucunda bir ışık olan bir tünelden geçip çok önceden ölmüş olan yakınları veya başka varlıklarla karşılaşmaları, sonra da sonsuz bir sevgi, huzur, sevinç ve neşe realitesi deneyimlemeleri. Bence bu tünel bilincin, “archon”ların düşük frekans menziline korunarak çıkışını sağlayan, yani kurtuluşa iten veya çeken bir çeşit girdap noktası.

Dr. Eben ise bu tünel deneyimini yaşamamış. Bunun yerine, kendisini bilinçten kopuk “yaşayan bir ölü” olarak tarif etmiş. İlk bulunduğu yerde iyi

olduğunu sanmış, az önce terk etmiş olduğu dünya da dahil, hiçbir iyi hatırlamadığını da sadece çok kısıtlı bir farkındalık içersindeyken algılamış. “Buradayken bir insan değildim. Hayvan da değildim. Sanki önceden vardım ve aşağıda bir şeydim, o kadar. Sadece kızıl kahverengi ebedi bir denizdeki yalnız bir farkındalık noktasıydım...” diye anlatıyor.

Kopukluk azalmaya başlayınca, farkındalığa doğru bir dönüş oluşmuş. Derken ortam bu sefer biraz ürkütücü olmaya başlamış. Doktor Eben, burada yanından geçen, kendisine kaygan ve dikenli derileri ile sürtünen sürüngen veya solucan gibi yaratıkları tarif ediyor.

Karanlığın içinden çirkin ve ürkütücü suratlar çıkıyormuş. Sanki yeraltında çalışan bir cüce ordusunun demirle örse vurması gibi sesler halindeki ritim gittikçe artıyormuş. Sonra bir koku almış, biraz dışkı-biraz kan-biraz kustumuk gibi. Dr. Eben kitabında bunu, “Biyolojik bir koku, başka bir deyişle biyolojik ölüm kokusu, biyolojik yaşam kokusu

değil...” diye anlatıyor.

Bu, archon-sürüngenlerin, bizim dünyamızda da, elit soyun ajanlarının alemi. Ölüm, kan dökme, çürüme ve acı verme obsesyonu içersindeler. Bunların hepsi, bu archon-sürüngenlerin beslendiği düşük frekanslı enerji ile ürüyor. Dr. Eben'in tarif ettiği alem bu.

Bu varlıklar, mezarlıklara ve ölümlerin bulunduğu yerlere dadanıyorlar. Frekans açısından bizim realitemize yakınlar ve bazen etkileşim olabiliyor, bu yüzden bazı insanlar “hayalet gördüm!” veya “gölge gibi bir şey gördüm!” diyorlar. Hayaletlerle ilgili temaların tek açıklaması bu değil kuşkusuz, ama onlardan birisi.

Satanik ritüellerde bu alemdeki varlıklarla bağlantı kuruluyor. Çok güçlü ritüeller bu varlıkları, özel enerji alanlarının kullanılması yoluyla bizim realitemize getirebiliyor. Tanrılara insan kurban etme ayinleri, Dr. Eben'in “Solucan gözüyle görünen alem” olarak tanımladığı alemi, ölüm ve terör enejisi ile besliyor.

İnsanlar korku, terör ve ölüm enerjisi üretmek için ne kadar çok manipüle edilirlse, bu alem daha iyi besleniyor ve insanlara bir o kadar daha düşük frekanslı enerjiler ürettiriyor.

Dr. Eben kitabında, ritmik bir şekilde tekrarlanan donuk, iç karartıcı, kükrer gibi ürkütücü, ama aşına gelen sesler duyduğunu anlatıyor. Tıpkı insan satanistlerin, “archon” realitesinden yansıyan ritüelleri gibi.

Önemli bir nokta daha var; kendilerine “medyum” diyen bazı kişiler, bu “archon” alemine geçip, manipülatif ve doğru olmayan zırvalara kanal oluyorlar. Gerçek medyum veya kanal kişiler ise farkındalıklarını iyice geliştirmiş olup, bu “archon” tipi tumarhanenin çok ötesindeki, çok daha yüksek frekanslara bağlanabiliyorlar.

Kimse korkusuna yenik düşmesin, bu “cehennem”, “Sonsuz” olanın geriye kalan kısmında, ancak filin üzerindeki bir sinek gibi kalır. Bütün güçlerin en güçlüsü; nefret değil, acı çekmek değil, “cehennem” bile değil, ama “Sonsuz Sevgi”nin gücü... Tek Gerçek “Sonsuz Sevgi”, gerisi hep illüzyon. Evet, buna özellikle “karanlık taraf” olarak algıladığımız kavram da dahil.

Onların gücü mü? Şaka mı ediyorsunuz? Onların gücü, sadece bizim onların gücü olarak algıladığımız kadar var. Eğer onları bizde olmayan güce sahip olarak algılasak, çok güçlü olurlar. Oysa insanoğlu olağanüstü bir güce sahip...

Şimdi ayrıntılara girerek Dr. Eben Alexander’ın kitabını okuyacak olanların zevkini kaçırmayalım, ama özet olarak şunu diyebiliriz ki; girmiş olduğu cehenneme benzeyen alemde,

güzel bir kız formundaki ışık ve sonsuz sevgi tarafından kurtarılıyor ve kız onu, sonsuz sevgi, huzur, mutluluk ve “Tek” olunan sonsuzluğa geçiriyor. “Gördüğüm en güzel dünyaydı,” diye yazmış kitabında. “Kendimi doğuyor gibi hissediyordum, ama bu, yeniden doğmak gibi değildi, sadece doğuyordum.”

Dr. Eben realitesine hakim olma gücünü hatırlayınca, “archon” alemine yeniden girip, isteyerek çıkmış ve artık orada görmüş ve deneyimlemiş olduklarından korkmuyor. Gerçek, yüksek benliğinin gücüne kavuşmuş.

“Fizik” biliminin saçmalık olduğunu fark etmiş. Bedenini terk ettikten sonra zamanın olmadığını, bilincinden sorduğu soruya derhal bir cevap geldiğini görmüş. Onun ne demek istediğini çok iyi anlıyorum, ben de buna benzer bir deneyim yaşadım. “Zaman” diye bir şey yoktu. Ne zamandır söylüyorum, zaman, manipüle edilen kötü kopya bir realitede deşifre edilen bir kurgu...

Bu da başka bir ölüme yakın deneyim geçirmiş bir kişinin anlattıkları: “...en başından beri her şey, doğumum, atalarım, çocuklarım, karım, her şey aynı anda bir araya gelmişti. Kendim ve yakınlarım hakkındaki herşey çevremdeydi. Şimdi düşündüklerini de, önceden düşündüklerini de, şu anda olanları da hepsini görüyordum. Zaman yok, olaylar zinciri yok, sınırlama, mesafe, süre, yer yok. Aynı anda istediğim yerde olabiliyordum.”

Saniyorum, aşağıdaki şu resim, Dr. Eben Alexander’ın deneyimini yansıtabilir.

Wembley’deki sunumumda, yıllardır yazdığım kitaplarımın konusunu

sembolize etmek için bu resmi kullandım.

Realitelerin en gerçeği; durgun, dingin ve sessiz, “Var Olan Her şey”. Eben Alexander, “Öz” veya “büyüleyici bir karanlık” dediği deneyimi şöyle tanımlıyor: “En saf sevginin doğduğu, her şeyin ‘bil’indiği alem.”

Onun ne demek istediğini çok iyi anlıyorum, ben de orada bulundum...

Ona rehberlik ederek “archon” aleminden çıkararak kız bir “ışık” şeklinde görünmüş ve “şartsız-koşulsuz sevgi” olan gerçek realite hakkındaki iletişim sözlerle değil, düşünce yoluyla olmuş. Eben Alexander’a şunlar söylenmiş:

- *Seviliyorsun, değer veriliyorsun, ‘bağır’a basılıyorsun.*

- *Korkacağın hiçbir şey yok.*

- *Yanlış yapacağın hiçbir şey yok.*

“Kuşkusuz, ‘Sevgi’ her şeyin temeli,” diye yazmış Dr. Eben. “Dünyada bile, kötülükten daha çok sevgi var, ama dünyada, varoluşun yüksek seviyelerinde asla mümkün olmayacak bir şey olan, kötülüğün güç kazanmasına izin veriliyor, göz

yumuluyor. Yaratıcının, kötülüğün bazen üstün gelmesine izin vermesi, bizler gibi varlıklara tanınan özgür irade lütfunun gerekli bir sonucu oluyor. Evrenin her tarafına küçük çaplı kötülükler saçılmış, ama bu; iyilik, bereket, umut ve koşulsuz sevgi ile dolu olan evrenin tamamı ile kıyaslandığında, tıpkı alabildiğine uzanan bir kumsaldaki bir kum taneciğine benzer.”

Diğer boyutun ana dokusu sevgi ve teslimiyettir. Bu niteliklere sahip olmayan, hiçbir şekilde orada olamaz.

Ben de dahil olmak üzere birçok kişi, sürekli olarak acı ve üzüntü veren manipüle edilmiş realitede yaşıyoruz. Çoğunlukla algılamasak da “O” hep orada. Sessizlikte derinlemesine düşündüğümüz zaman bunu somut bir şekilde hissedebiliriz. Bazen bağrından geldiğimiz, hep sevgi, huzur ve mutluluğun olduğu “Sonsuz”luğa olan özlemimizle yüreğimizde bir sızı olur.

Haberin en güzeli ise döneceğimiz yerin orası oluşu. Ancak şimdi işimiz şu; kolektif olarak kalbimizi ve zihnimizi açıp içimizi, bizi de,

“archon”ları da özgür kılacak olan sevgi ve farkındalıkla doldurmamız lazım.

Dr. Eben Alexander, beyni durduktan yedi gün sonra, doktorların şaşkın bakışları arasında gözlerini açtı. Oysa o durumda ölmesi gerekiyordu, belki de en iyi ihtimalle bitkisel hayat yaşardı. Ama öyle olmadı. Beyni yeniden yüklenip geçiş süresi tamamlandığı zaman, fiziksel beyni ve bedeni gitmeden önceki ile aynı kaldı, ama o artık aynı kişi değildi.

Böyle bir mucize nasıl mı oldu?

“Tek Gerçek Sonsuz Sevgi, gerisi hep illüzyon...”

Dr. Eben Alexander

Yazar, *Proof of Heaven: A Neurosurgeon's Journey into the Afterlife* (Cennetin Kanıtı: Bir Beyin Cerrahinin Öte Alem Yolculuğu)

03/29/2013 12:42'de blogunda çıkan yazıdan...

Yaşadığımız evrende her şey birbiriyle bağlantılı. Bedeninizdeki her bir atom ve o atomları oluşturan her bir atomaltı parçacık, evrendeki bütün diğer atomlarla ve bütün parçacıklarla alabildiğine ve doğrudan bir ilişki içersinde. Bu evren katı, sübtıl

maddeden değil, enerjiden, enerji de “bilinç” denilen bir şeyden oluşmuş. Bilinç hiçbir şeyden oluşmuyor çünkü bütün maddeselliği aşıyor. Yine de “bilinç”in bir şeyden oluşmuş olduğunu tasavvur etmekte ısrar edersek, o madde “Yaratıcı”nın kendisi olur.

Kesinlikle ve gerçekten hepimiz Yaratıcı'nın yansımalarıyız. Ancak ne yazık ki çoğunlukla bu gerçekten habersiziz. “O”nunla olan yakınlığımızın, “O”nun sürekli bizimle olduğunun bilincinde değiliz. Günlük bilincimizin seviyesindeki, insanların ve cisimlerin dolanıp durduğu bu bölünme dünyasında, sürekli olarak birbirimizle etkileşim içersindeyiz, ama aslında hep yalnızız. Ama ayrı cisimlerin bu soğuk ve ölü dünyası bir illüzyon. Bu aslında bizim yaşadığımız dünya değil. Bizim yaşadığımız dünyanın, bizim algılayamayacağımız kadar çok boyutları var. Bilincin, ruh ve “öz”ün sadece gerçek değil, fiziksel olandan da gerçek olduğu bir dünya var ve fiziksel bedenlerimizi terkettiğimiz zaman dünyadaki “zaman”la bizi bağlayan bütün sınırlamalar ortadan kalkacak. □

Yazarın web sayfasından izniyle çeviren: Esin Akan

Sevgi Üzerine

Hande Ersoy
Odabaşoğlu

DÜNYA gezegenindeki ilk sevgi herhalde anneye başlar. İlk gözümüzü açtığımızda bize “merhaba” diyen, karşılıksızca bizi bedeninden besleyen, seven, bağrına basan odur. Henüz tanımadığımız bu kadına sorgusuzca, farkındalıktan çok uzak bir yakınlıkla bağlanırsınız. İhtiyaçlarımızı karşılayışındaki cömertlikle beslenirsiniz. Hatta işin doğası gereği bencilce sürekli talep eden bir tavır içindeyizdir. Sevgisini esirgese hasarlı büyürüz. Doyurmasa hayatta bile kalamayız. Davranışları fikirleriyle bizi yetiştirmese kim bilir nerelere savruluruz. Bizi bir çizgide, bir hizada tutmaya çalışır. Bir sınır, bir disiplin anlayışı vardır ve bizi bunun içinde tutarak hem kendi yolunda kalmaya çalışır hem de bizi toplumsal hayata hazırlar.

Derken önce ailemizin geri kalanını sonra daha dışardakileri, okulda arkadaşlarımızı, öğretmenlerimizi tanırız. Bir gün gelir içimizde bir kıpırtı uyanır. Bu, ne aileye ne okula öğretmene ne de sıradan bir arkadaşına duyulan sevgiye benzemez. Adını koysak da koymasak da ilk aşk tohumudur içimize düşen. Belki daha çok küçük olabiliriz ve yaşadığımız şeyin adını koymaktan, gereksinimlerini yaşamaktan çok uzağızdır ama içimizde bu duygunun farklılığını hissederiz. Genelde de çocuklukta bu duyguyla ne yapacağımızı pek bilemediğimizden o kişiye kötü davranmak en iyi çareymiş gibi davranırız. Bu tanımadığımız duyguyla baş edebilmenin yollarını ararız ama pek de üzerinde durmayız.

Derken bizi beğenen ve bunu ifade etme cesaretinde biri çıkagelir. Ne hikmetse o da bu duyguyu paylaşmayı pek de istemeyeceğimiz kişidir ve hala merkezde biz kendimiz varızdır. Rayına girmemiş akış böyle bir süre devam eder, kah platonik aşklar, kah minik flörtleşmeler belki minik bakışmalar, derken bir gün birden kendimizi karanlık, derin bir kuyunun dibine yapışmış buluruz. İşte o an herkes bunun adının aşk olduğunu bilir. Hatta artık işin içine yaşansa da yaşanmasa da bedensel arzular da girmiştir. Aşkın insanı kör ettiği devre belki de pek çok kişi için en ıstıraplı dönemdir. Nedense bu derin tecrübe genelde hiç de uyumayacağımız hatta taban tabana zıt yönler barındıran kişilerle yaşanır. Durur düşünür bir anlam veremeyiz. Boşa koyarız dolmaz, doluya koyarız almaz. Öte yandan bu tecrübeleri yaşamaktan da kendimizi alıkoyamayız. Yaşanan bu acılar, çekilen zorluklar yıllar yıllar sonra geriye dönüp baktığımızda anlamlanır. Bu yaşanmışlıkların bizlere neler öğretmiş olduğunu yıllar sonranın olgunluğuyla anlamlandırabiliriz. Üzerinden çok sular akar, eskiyi unutturan yeni heyecanlar, acılar, değişik farklı tecrübeler biriktiririz.

İstirabın, mutsuzluğun ve keyfin, heyecanın farklı hallerini deneyimleriz.

Bir gün gelir hayatı paylaşabileceğimize inandığımız kişiyi seçeriz. Bir aile olmak yeni bir heyecandır. Bir yanda sevgi diğer yanda kişilik çatışmaları birbirini kucaklar. Hatta belki çocuk sahibi olur yepyeni bir sevgiye yelken açarız. Gelmeye, anlayışımızı genişletmeye, ilerlemeye devam ederiz.

Peki ya sevginin tanımlanamayan halleri... Onları nereye koymak gerekir?

Regresyon çalışmaları ortaya koyuyor ki gerek bu yaşamda gerek geçmiş yaşamlarda adı konulamamış, tamamlanmamış, yarım olarak bırakılmış tüm ilişkiler, bu günümüzü ve aşk hayatımızı etkisi altında tutuyor. Elbette her yarım kalmış ilişkiyi bugün tamamlamak mümkün değil. Yine de bugün sağlıklı tatminli ilişkiler yaşamak istiyorsak geçmişten getirdiğimiz tüm eksikleri tamamlamanın bir yolunu arıyoruz. Verdiğimiz acıların bedellerini öderken, çektiğimiz acıları iyileştirmeye, yarım kalmış ihtiyaçları tamamlamaya çalışıyoruz. Bir de bakıyoruz ki aslında yöneticisi olduğunu sandığımız bugünkü kimliğimizin dışında şeylerin peşinde

koşarken buluyoruz kendimizi. İşte en çok şaşkınlık yaşadığımız ve yerli yerine oturtmakta zorlandığımız ilişkiler ya da karşılaşmalar da bunlar oluyor.

Diğer yandan gelişim halindeki insanoğlu için kat ettiği yolda yeni karşılaşmalar yaşamak da mümkün. Farklı enerji seviyelerine sahip varlıklar arasında oluşan bir enerji titreşimine rastlamak da şaşırtıcı bir deneyim. Bu farklı deneyim de bugüne kadar benzeri görülmemiş bir tecrübe yaşattığı için yeni ve heyecan verici olabilir. Bu da belki geleceğe ait bir tecrübenin sezgisidir yalnızca.

Hedef hep bütünlenmeye ulaşmak, eksiğimizi tamamlamak. Tüm bu farklı seviyelerde deneyimlenen sevgi halleri, dönüp dolaşır madde aleminde deneyimlenen tecrübelerden ileri gitmiyor. Yaşanabilenler ve yaşanamayanlar kendi içinde

farklı izler bırakıyor. Her birinden öğrendiğimiz ve öz varlığımıza aktarabildiğimiz kadarı ilerleyişimize bir katkı sağlıyor.

Sevgi planına hazırlık yaptığımız şu devrenin içinde ödevlerimizden biri de her türlü durum içindeyken sevgi ile kalmayı başarmaktır belki de. Duygunun negatif ya da pozitif halleri içindeyken, özdeşleşmeden kendimizi kurtarıp, karşımızdakine "Acaba neye ihtiyacı var, onun için ne yapabilirim?" diyerek yaklaşabilmek. Kimi zaman olumlu kimi zaman olumsuz, en yoğun duygular içindeyken bile, karşımızdakine sevgi ile bakmayı başarabilmek... □

HER AYIN İLK SALI GÜNÜ BİLYAY VAKFI'NDA
İLÂHÎ NİZAM VE KAINÂT ÜZERİNE KONUŞMALAR...

Konuşmacı: Metapsizik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği ve Bilyay Vakfı Başkanı A. Cemal Gürsoy

1959 yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Planı'ndan gelen bilgiler, Dr. Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, noter ve banka kasalarında uzun yıllar boyunca saklanmış, şimdi zamanı geldiği için açıldı ve orijinaline sadık kalarak yayınlandı. Dr. Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır bekleyen kitabın zengin konu içeriğiyle zihinlerimizi aydınlatacak çok kapsamlı bilgiler sunuyor.

"Madde ve ruhtan başlayan bitmeyen bir bilgi yağmuru...
Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...
Vartiksal özgürlüğün keşfedilmesi...
Gezegensel uyanış...
Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?
Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?
Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için önceden belirtilen gerçeklerde, hangi ruhsal hazırlıklar var?
Hatırlama sürecinde, planların rolü ve plan nasıl bir aracı devre haline gelmektedir?
Şuur ve duyular yolu ile alınan bilginin işlenmesi ve bu tesirlerin dağıtılması nasıl olmaktadır?
Büyük vazife; Dünya okulunun devre sonu olarak kapanmasını hatırlatmayı nasıl sağlayacağız?
Devre sonlarında özel olarak ayrıca beliren ruhsal aleme odaklanma dikkati nasıl oluşturulur?"

Yer: Bilyay Vakfı
Saat: 19:30-21:00
Adres: Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı No:4 D:6 Beyoğlu
Tel: 0212 243 18 14
Konferansı, <http://new.livestream.com/bilyay> bağlantısından canlı veya dilediğiniz zaman kayıttan izleyebilirsiniz.
Konferans halka açık ve ücretsizdir.

www.milad.org.tr www.milad1950.org.tr www.bilyay.org.tr

Hayat Amacımızı Keşfetmek

*Tülin Etyemez
Schimberg*

2. Bölüm

YAŞAMDAKİ döngüleri nasıl kırabiliriz? Varlık, “Artık yeter ben bunu yaşamak istemiyorum. Bunu değiştirmek istiyorum,” dediği anda ya da korkularının farkına vardığı anda devam eden düzen, dönüp dönüp aynı şeyi tekrarlayan plak artık başka bir seviyeye, başka bir enerji boyutuna, başka bir frekansa geçmiş oluyor. İşte o noktada çözümlenmeleri yapmak ve bunları değiştirmek mümkün. O noktada da acılar etkisini yitirmeye başlıyor.

Çok fazla korkularımız var. En büyük ve temel korkularımızdan birisi de başarısızlık.

Gerçekten hepimizin içerisinde yaşam amacımızda başarısızlığa uğramak, iş hayatımızda başarısızlığa uğramak.

Geçenlerde yedi aylık doğum yapmış, 1200 gr.lık prematüre bebeği olmuş bir anneyle konuşuyordum. Doğum sırasında yaşadığı ilk şey, “Annelik konusunda başarısız oldum. Çocuğumu normal zamanında dünyaya getiremedim,” dedi ve en büyük yaşadığı korkunun ve hissettiği şeyin o olduğunu ekledi. Şimdi çocuğu 2,5 yaşında ve çok sağlıklı.

O annenin varlığında gelen bir şey var. Her ne olursa olsun bir başarısızlık korkusu... O nedenle bu korku bizi hapsedmişse ve varlığımızın içerisine yerleşmişse biz zaten buna inandığımız için, zaten böyle olduğuna şartlandığımız için hep kendimizi başarısız durumlara düşürüyoruz ve kendimizi sabote ediyoruz.

Regresyon çalışmalarında, uygulamalarımızda gördüğümüz bir şey var:

Örneğin bir kişi geliyor, “Ben bir işe başlıyorum, sonuna geliyorum ve ondan sonra içime bir korku geliyor; vazgeçiyorum,” diyor. “Kendi kendimi sabote ediyorum, ilişkilerimi de sabote ediyorum, işimi de sabote ediyorum. İşimi kuruyorum, bir yere getiriyorum, ondan sonra hep başarısızlığa uğruyorum.” “Çok evlenmeyi istiyorum. Karşıma iyi insanlar da çıkıyor ama o noktaya geldiğimde bir bahane buluyorum o ilişkiyi de sabote ediyorum gene başarısızlığa uğratıyorum.” Bunlar hepimizin yaşamında olan şeyler.

Çocuğu olmayan annelere bakıyorsunuz. Şuur altında öyle bir korku var ki her tüp bebek denemesini başarısız çıkarıyor, bebek tutmuyor.

Tüm bu döngülere baktığınızda, şuur dışında çok farklı korkularla sebep olarak karşılaşılabiliyorsunuz.

Aslında ruhsal dünyada böyle bir ayırım yok. İyi-kötü, güzel-çirkin, biz-onlar, doğru-yanlış hep bu dünyada, bu düzlemde mevcut. O nedenle aslında tüm karşılaştığımız olayları hep birer sınav gibi algılıyoruz. Onun için de hep bir başarı ya da başarısızlık kaygımız oluyor. Halbuki varlık her türlü olanağa, her türlü fırsata önünde sahip.

Diyelim ki intihar ettiniz. İntihar edenlere ne oluyor? İntihar da sonuçta baktığınızda bir yaşam planı başarısızlığı olarak görülebilir. Umudun kalmadığı zamanda intihar oluşuyor.

Bir regresyon uygulamasında geçmiş yaşamlarında intiharı olan vakaları incelediğimizde bir kere intihar ediyorsa ve o noktaya geliyorsa, arkasından birkaç hayatta da bunu başarınca kadar, varlıksal olarak o bilgiyi alıncaya kadar intihar döngüleri yaşayabiliyor. Ve genelde de öldüğü andaki son duygu olarak da “başaramadım ve yapamadım” duygusunun öne çıktığını görüyoruz. Ne zaman ki başaramadığı o konuda farklı bir açılım meydana geliyor, o kısır döngüyü kırıyor, işte o zaman o düzlem ortadan kalkıyor.

İntihar bir başarısızlık mıdır? Varlıksal açıdan baktığınızda size verilmiş olan bir hayatın imkanlarını ve oradaki aşmanız gereken bir zorluğu aşmamış oluyorsunuz. Ve o noktada dahi hem o varlığın iyileşme alanı ölüm sonrasında yaşadığı, aldığı yardımlar ve daha sonraki tekrar tekrar

dünyaya gelmelerine baktığınızda orada bile bir cezalandırma değil. O varlığın onu aşabilmesi için yaratılmış imkanlar var.

Tanrı'nın rahmeti sonsuzdur denir ya, dinsel metinlerde öyle bir ifade vardır. Ben bunu şöyle algılıyorum ya da yorumluyorum: Varlığın önündeki imkanlar sonsuzdur. Varlığa verilmiş olan imkanlar sonsuzdur. Kullanırsınız ya da kullanmazsınız. O zaman da iradelerimiz devreye girmeye başlıyor. Bazen biz bunu şu andaki irademizle göremiyoruz.

Oysa daha yüksek varlıksal irademizle bunları görebiliyoruz. Ayrıca yardımlar da alıyoruz. O planları tek başına yapmamış oluyoruz.

İntihar keyif midir değil midir? Ben onu tartışmayacağım. Sadece regresyon terapisinde bakıyorsunuz ki intihar noktasına geldiğinizde, varlığın

kendisine koymuş olduğu bir hedeften, o hayattan bir vazgeçiş var. O koyduğu yaşam amacına yaptığı planı devreden kaldırıyor.

Ben bu planı yapmıştım. Aslında benim hedefim İstanbul'dan Ankara'ya gitmekti ama Kocaeli'ne geldiğim anda öyle zorluklarla karşılaştım ki ben o yolu bıraktım. Planı bıraktım ve Ankara'ya gitmekten vazgeçtim. Ama benim yaşam amacım Ankara'ya gitmekti. O yolu gitmem gerekiyor. Ama ayağımdaki ayakkabılar o kadar kötüydü ki, yollar o kadar kötüydü ki, İzmit'e gittiğimde nefesim tükendi. O yolu giderken pek çok seçimlerimiz olabilir; yürüyerek gitmeyi seçebilirim, arabayla da gitmeyi seçebilirim, bisiklete binmeyi de seçebilirim. Ankara'ya uçakla gitmeyi de seçebilirim. Hedefim Ankara'ya gitmekse bunun için önümde pek çok yol var.

Diyelim, benim Tülin olarak biraz bu işin sabrını, bu işin inceliğini öğrenmem lazım. O zaman ben yürüyerek gitmeyi seçiyorum. O zaman ona göre yola çıkıyorum. Ama bir sonrakinde diyebilirim ki, ben bu yola yürüyerek gitmeyi seçtim ama başarısız oldum. İzmit'e varmadan planı ortadan kaldırdım. Bir dahakine bisikletle gitmeyi seçebilirim. Bu sefer de Bolu'ya geldiğimde vazgeçebilirim. Bolu'ya geldiğimde şunu idrak edebilirim. Ankara'ya gitmek çok uzun bir yolmuş. Benim arabaya ihtiyacım var. Arabayı alarak o hayata gelirim, bu sefer arabayla giderim. Yeterli benzin almadıysam Bolu'nun dağına tırmandığımda yolda kalabilirim. İşte döngü böyle devam ediyor. Bir sonraki gelişimde o arabaya benzin koymam

gerektiğinin farkına varırım. Bu sefer geldiğim hayatta hem arabam hem benzinim vardır. Ankara'ya ulaşırım ve bu işi tamamlarım. Hedefim tamamlanmış olur.

Elizabeth Kübler Rose'un çok güzel kitapları var. Yaşam deneyimlerinden, hayattan anlattığı ve zorlukların bize neler öğrettikleri ile ilgili kitapları var. O kitaplarından birinde diyor ki:

“Vadileri kasırgalardan muhafaza etseydiniz bu kasırgalardan sonra ortaya çıkan güzellikleri asla göremezdiniz.”

Doğa da öyle değil mi? Doğanın da bir dengesi vardır. Her kasırganın arkasında bir sakinlik vardır. Oysa bizim de her sessizliğin arkasından da bir fırtına gelecek diye de bir beklentimiz var. Demek ki yaşamın içerisindeki güzellikleri ve o önemli anları da keşfetmemiz ve onların içerisinde olmamız lazım.

O nedenle de sınıfta kalmak diye bir şey yok. Önümdeki hedefe gidiyorum. Ya da hedefim sağımda mı, solumda mı, önümde mi, nereye gideceğim? Bu bir sınav değil. Tüm olanlar bizim alacağımız derslerle, uygulamayla ilgili.

Hani oyunlar vardır. Bir yere gidirsiniz. İkiye ayrılır. “Evet” ya da “hayır”. “Hayır”ı seçerseniz oraya gider, “evet”i seçerseniz buraya gider. Her bir seçim sizi başka bir sonuca götürür. Hayatımızda da aslında o nedenle

kusurlu ya da yanlış olan bir şey yok. Ama hayat planımızla örtüşmeyen, uyumlu olan ya da olmayan şeyler var.

O nedenle de yaşamınızda gözlemleyin. İsteddiğiniz bir şey sürekli istediğiniz halde olmuyorsa, orada neyle ilgili bir direnç var? Neden yaşam bunu size getirmiyor acaba? Gerçekten sizinle uyumlu mu değil mi? Ben bunu çok istiyorum ama gerçek ihtiyacım olduğu için mi istiyorum, egomdan dolayı mı istiyorum? Bazen de içimizdeki ego o kadar büyük noktalarda oluyor ki egoyu bizimle aynı seviyeye indirmemiz gerekiyor.

Kendini bilme öğretisinde bir benzetme vardır. Atlar duyguları simgeler. Diyelim atlar yani duygular koştura koştura gidiyor. Şimdi önce ben sürücü olarak elimde dizginlerim olduğunu bileceğim. Sürücü zihni ifade eder. Ben zihin olarak, atlar duygularımın onları kontrol edeceğim. Yoksa atlar yani duygular istediği yöne gider. Elimde dizginler var.

Ben o dizginleri nasıl yönlendireceğimi bilmiyorum. Öyle bir sert çekiyorum ki atların dişleri ağızları yırtılıyor. Dizginleri bir sağa çekiyorum, bir sola çekiyorum. Atların biri sağa biri sola gidiyor. Denge sağlamış oluyor. O zaman o duyguları yavaş yavaş, hafif hafif ve de gideceğiniz yöne doğru çekerek yön verirsiniz. Duygularımızı da incitmeden onları

yok etmeye çalışmadan ama onları kontrol ederek, onlara da hakkını vererek, bedenimize hakkını vererek...

Öfkemizi ancak bize zarar verdiği anda ben bundan kurtulmalıyım diyoruz. Öfkemi nasıl idare edebilirim diye soruyoruz.

Çok duygusalım, diye ifade ediyoruz. Duygulu olmak iyi bir şey. Empati kurmanızı sağlar. O kişinin yerine kendinizi koyarak ne tür bir durumda olduğunuzu anlarsınız. Duygularınız sizi yönlendiriyor demektir.

Bazen bir film seyrediyorum, film olduğunu bildiğim halde oradaki insanın yaşadığı şey bende bir his bende bir şey yaratıyor. Yerine göre ağlıyorum, yerine göre gülüyorum. İçimde bir sızı oluşuyor. Bu iyi bir şeydir. Bizim kendi aramızdaki bağı kurmamız ve birbirimizi anlamamız açısından önemlidir. Oysa ben bu duygularımı duygusallığa çevirirsem, “Ne yapayım ben çok duygusalım,” diye karpisler yaparsam, ilişki içerisinde olduğum insanları çileden çıkarırsam, kontrolsüz bir hale getirirsem her şeyi o zaman duygusallığının esiri olup atları başı boş bırakmış olurum. Duygulu olmak iyi bir şeydir, aksine aşırı duygusal olmak kontrolsüz atlara benzer. O nedenle de yaşadığımız her

şeyi de, karşılaştığımız her engeli de aşılacak bir şey olarak görmek lazım.

Uygulamalarım da bazen NLP (neuro linguistik programlama) denen yöntemi de kullanıyorum. Danışana diyorum ki “Bunu görmene (elde etmek istediği her neyse) ya da bununla aranda bir engel var mı?” “Evet” diyor. “Peki bu bir duvar olsaydı ne kadar yükseklikte olurdu?” diye soruyorum. “Üç metre” diyor. “Hadi bunu şimdi zihninde 2 metreye indir, sonra 1 metreye, sonra 30 cm’ e indir. Bak bakalım bunun arkasında ne görüyorsun? Bunun üzerinden atlayabilir misin atlayamaz mısınız?” Üzerinden atlatıyorsunuz.

İnsanın kafasında, zihninde koymuş olduğu bir engeli gerçekten bu kadar basit bir şekilde yıkabiliyorsunuz. Engelin ortadan kalkmasıyla bakış açımız açılmış oluyor.

Her zaman o kadar da çok bakış açınızın açıldığını, o an hissedemeyebilirsiniz. Bu bakış açınız siz yaşam içerisinde ilerledikçe daha da genişler. Zihinlerimizdeki engelleri kırmak, hayat amacımız önündeki engelleri aşmakla paraleldir.

Durarak, uykuda kalarak engelleri aşamayız. Engelleri kırmak için aktif hale geçmemiz gerekir. Biz çok fazla şeyi biliriz ama çok fazla

şeyi uygulamayız. Çok zor gelir bize. O eğitimden bu eğitime koşarız. Eğitimlerde “vallahi de yapacağım,” diye kendi kendimize binlerce söz veririz. Kapıdan çıkar çıkmaz unutturuz, uykuya dalarız.

Bazen de kuşkucuyuzdur. Başkası uygulasin da göreyim bir bakayım, deriz. O yöndeki yaklaşımlarımız aslında temel olarak korkularımızdan ileri geliyor. Kadınlar farklı şeyleri deneyimleme konusunda daha cesaretli. Bunu itiraf etmeliyim. Düzenlediğimiz atölye çalışmalarında çoğunluğu keşif kadınlar oluşturuyor.

Çok güzel bir ifade var. “Nefretin bir titreşimi vardır. Tanrıdan ayrı düşmüşlük hissinin, reddetmenin, korkunun hep birer titreşimi vardır.”

En büyük yalnızlık duygusunu aslında kendi varlığımızdan kopuşta yaşıyoruz. Regresyon çalışmalarında çok fazla yalnızlık korkusuyla karşılaştığımız durumlar oldu. Bunun ilk kökenine gittiğiniz zaman bırakın bu geçmiş yaşamları, temelinde “kendi varlığımızdan koparak dünyaya gelmiş olmak, kendi varlığımızdan ve yüksek benliğimizden ayrı düşüş” bile bir yalnızlık yaratabiliyor. Bir korku yaratabiliyor.

Gizli frekanslar halinde içimizde dönen tesirler bulunuyor. Bu frekansların insan bedeni üzerinde gözle görülmeyen, ölçülemeyen ve bilinmeyen etkileri vardır. Bunlara örnek olarak; “Yapamam!” içimizde dönen bir ses olabilir. “Bunu yapamam.” “Bunu hak etmiyorum.” “Buna reaksiyon vermiyorum.” “Buna gitmeyi denemiyorum.” “Bunu kabul etmiyorum.” “Nereye gitmem gerektiğini bilmiyorum.” “Yaşam amacım nedir bilmiyorum.” “Ne

yapmam gerektiğini bilmiyorum.” “Pes ediyorum.” “İnanmıyorum.”

“Korkuyorum, onun için de her şeye kapadım.” “Hiçbir şey görmek istemiyorum.” “Korktuğum için bütün bilgiye, bütün her şeye kendimi kapadım.” “Orada bir şey var ama ben onunla karşılaşmak istemiyorum. O, orada kalsın; korkuyorum.” “Nasıl yapacağımı bilmiyorum. Korkum var, engelim var; bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum!..” gibi

cümleler, ifadeler, sesler zihnimizde tekrarlanıyor. İşte tüm bunlar titreşimsel olarak bizim varlığımıza işliyor. O zaman da seçimlerimizi değiştiriyor. O nedenle karmalar yaratıyoruz. Korkularımızdan dolayı mizansenler ve olaylar yaratıyoruz.

Richard Bach’ın *Mavi Tüy* adlı bir kitabı bana çok yol göstermiştir. Yaşamda sıkıştığım anlarda gözümü kapatıp kitabı açarım, rastgele bir sayfa gelir. O sayfada, düşündüğüm konuya yönelik bir mesaj yer alır. İşte bunlardan bir tanesi;

“Yaşamın her olayı ve tüm insanları sen onları oraya çektiğin için oradadırlar. Onlarla ne yapacağın sana kalmış bir şeydir. Size kötü davranan babanız, sizi döven kocanız, bir türlü uslanmayan oğlunuz, sürekli size zorluklar yaratan iş arkadaşlarınız, en yakın arkadaşlarınız. Yani hayatınızda hep sizi zorlayan insanlar, oraya siz çektiğiniz için oradalar. Onlarla ne yapacağınız da size kalmış bir şey.” Bundan bir ders alabilirsiniz, bunun ne anlama geldiğini çözebilirsiniz. Bu insanların size ne yönde, neleri fark ettirmeye çalıştıklarını görebilirsiniz.

Robert Schwartzman’ın Meta Yayınlarından çıkan *Cesur Ruhlar*

kitabında engelli çocuklarla ilgili örnekler vardır. Neden engelli varlıklar olarak dünyaya gelirler? Engelli bir çocuğun ailesi olmak ya da engelli bir çocuk olmak... Şimdi o detaylara girmeyeceğim ama bu kitabı öneririm. İnsana pek çok şey gösteriyor. Pek çok zor yaşam seçimleri yapıyoruz. Her zorlukta bizler yalnız değiliz. Bazı yönlerden bu yaşadığımız zorluklar öğrenme sürecimizi kısaltır. Hayatlar boyu yaşamaktansa tek bir hayatta köküne kadar bir deneyimi yaşayıp o deneyimin içinden de çıkabiliyorsunuz. Çok değişik örneklerini bu kitapta görebilirsiniz.

Karmik döngüler bir sebep-sonuç bağlantısı içinde oluşuyor. Yani biz seçimlerimizle ilişki örgüleri oluşturuyoruz. Bunu bir dengelenme olarak nitelendirebiliriz. Karma bir cezalandırma değildir. Bu anlamda bakış açısını genişletmemiz gerekir.

Diyelim bir kişiyle karmik bir sorunun var. Belki de daha önceden dengesini bozduğumuz bir ilişkinin aslında enerjisini tekrar dengelemek üzere tekrar karşılaşabiliyoruz.

Fizik bedeninin ötesindeki varlığımızı unuttuğumuz için, isyan ediyoruz. “Tanrım ben ne yaptım? Suçum ne?” diye sızlanıyoruz.

Kendi tanrısallığımızı unutmak ve hakikati pek çok denemeden sonra hatırlamak büyük bir kuvvet yaratır. İnançları sağlamlştırır ve frekansı yüksek seviyelere taşır. Yani varlığın bunu seçmesindeki en büyük amaçlarından biri de varlıksal olarak kuvvetlenmek, frekansını yükseltmektir; bu yolculuğu öze dönüş olarak adlandırabiliriz.

Bir varlık aynı anda pek çok boyutlarda bulunur. Aslında biz sadece

fiziksel olarak burada değiliz, ama evrenin pek çok boyutunda yer alıyor ve varlığımızı sürdürüyor olabiliriz.

“Peki ben bir varlık olarak sonsuz sayıdaki olasılık, sonsuz sayıdaki boyutu nasıl deneyimleyebilirim?” diye bir soru aklımıza gelebilir. Burada *zaman* önemli bir kavram.

Biz hep kendimizi şu anki zaman içerisinde ve şu anki zaman anlayışıyla ve bu boyut içerisinde algılıyoruz. Halbuki ruhsal dünyada zaman çok daha farklı işliyor. İlerleyen lineer bir zaman yok, o nedenle de aslında lineer zamanı bir illüzyon olarak görebiliriz. Onun ötesine geçebildiğiniz zaman, zaten tüm bu olasılıklarla siz bağlantı içerisinde olursunuz.

O nedenle de ölüm çok kıymetli bir durumdur. Ölüm fiziksel olmayan alemi bizden ayrı tutan perdenin ortadan kalkmasıdır.

Belki duymuşsunuzdur, Güney Afrika’daki bazı kabilelerde bir bebek dünyaya geldiği zaman yas tutuyorlar. Ölülerini gömerken de onları büyük törenlerle ve şölenlerle uğurluyorlar. Çünkü dünyaya gelmenin o ruh için acı, sıkıntılı olduğuna inanıyorlar. O bebek dünyaya geldiğinde çilenin, acının içine geldi. Bir kişi öldüğü zaman da artık bu çileden kurtuldu diye seviniyorlar. Aslında bu bakış açısından ruhsal olarak ben zaten buraya kadar kendimi frekans olarak düşürdüm pek çok bedensel ayarlamalar yaptım, derken ölümle birlikte biz kendi varlığımızın o perdesini kaldırmış oluyoruz.

(Devam Edecek)

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

01 EKİM	<i>İlâhî Nizam ve Kâinat</i> Üzerine Konuşmalar.....A. Cemal GÜR SOY
08 EKİM	Yaşam ve Bilgi.....Zülal ÇEVİK
22 EKİM	İdraklenmek.....Gültekin ÇİLEKÂR
29 EKİM	Dünya Dışı Varlıklarla İletişim ve Resim SanatıFarah YURDÖZÜ

• ÖZEL KONFERANSLAR

03 EKİM	Çekim Yasası.....Juanita PUDDIFOOT
09 EKİM	Kırmızı Yol ve Mavi Yol - Amerikan Yerlilerinin Şifa Çemberi ÖğretileriLeo RUTHERFORD

• ATÖLYE ÇALIŞMALARI

05-06 EKİM	Orta Dünya’ya Şamanik YolculukLeo RUTHERFORD Juanita PUDDIFOOT
07-08 ARALIK	Enerji Alanlarını Keşfetmek.....Juanita PUDDIFOOT

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkma Zariği Apt. No: 4/6 Beyoğlu - İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

08 EKİM	Yeni Bakış Açılılarıyla Ruhsallık.....Reşat GÜNER
22 EKİM	Dünyada Bir Ruh Varlığı.....Nursemin TUSKAN AKKAŞ

Yer: Talatpaşa Cad. No:57 Yedigöller Apt. Kat:4 D:12 Alsancak • Tel: (0232) 464 00 17
e-posta: irader@irad.org • www.irad.org

Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00-17:00 saatleri arası (0232) 464 00 17 No.lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeniyle Ekim ayında konferans düzenlenmemiştir

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52
e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL’DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabının günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısı çıktı.

Madde ve ruhtan başlayan yeni dünyanızda

bitmeyen bir bilgi yağmuru...

Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...

Varlıksal özgürlüğün keşfedilmesi... Gezegenel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?

Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?

Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için

önceden belirtilen gerçeklerde

hangi ruhsal hazırlıklar var,

hangi kıyamet kopacak?

Orijinal metnin
günümüz
Türkçesine
uyarlanmış
baskısı

*1959 Yılında “Önder” adını verdiğimiz
Büyük Vazife Plânı’ndan gelen bilgiler
Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş,
o tarihten beri noter, banka kasalarında
muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için
54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak
yayınlanmıştır.*

Metapsişik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

0 212 243 18 14

www.mtiad1950.org.tr
www.ruhvemadde.com

Ana Dağıtımçılarımız

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

DOST KİTAPÇEVRE YAYINLARI